

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM

ÁRA 50 FILLER

VASÁRNAP, 1955. JANUÁR 9.

Mai számból:

Nemzetközi szemle (2. oldal) — A Hajdúszoboszlói termelési bizottság terve (3. oldal) — Milliók folynak el Hajdúszoboszlón (4. oldal) — A Néplap rádióműsora (4. oldal) — Kibüntetések (5. oldal) — A magyar nép összefogása, a nép kormányának segítségével új életet teremtett az árvíz sújtotta Szigetközben (6. oldal)

Jó minőségű gépjavítást!

(B. M.) Hajdú-Bihar gépjárműjavításainak szorgalmas munkája folyik ezekben a napokban. Az új szakasz politikájának egyik leglényegesebb pontja a mezőgazdasági termelés fejlesztése, a növénytermelés és állattenyésztés hozamának emelése mind a termelőszövetkezetekben és állami gazdaságokban, mind az egyéni gazdaságokban. A mezőgazdaság fejlesztése a kulcskérdés, ezért kell nagyon vigyázni, hogy a gépjárműjavítás idején tudásunk legjavát adják és ne túsíjessék meg sehol hanyagságot, selejtmunkát.

A mezőgazdasági termelés felállításában hatalmas feladat vár a gépjárműjavításokra, hiszen ez a feladat kulcsfontosságú. A most folyó gépjárműjavítás azt bizonyítja, hogy a gépjárműjavítók érzik a felelősséget, tudják, hogy a jól vagy rosszul kijavított gépjárműtől függ a tavaszi mezőgazdasági munka jórészt elvégzése.

A Hajdú-Bihar megyei gépjárműjavítások a mezőgazdasági igazgatóság jelentése szerint jó ütemben végzik munkájukat. December utolsó napjaiban csak két gépjárműjavítás nem teljesítette a feladatot. A december 31-ig befejezett gépjárműjavításokat a nagylétei gépjárműjavítás 196, a hosszúpályi 190, a biharkeresztesi 163 százalékkal teljesítette. Örömmel kell megállapítani, hogy a javítási munkák mellett egyre javul a minőség is, de ezen a téren még van javítanivaló elég.

A hajdúszoboszlói gépjárműjavítások kiválóan teljesítettek a feladatot, jelenleg a megyei gépjárműjavítás rangsorában a második helyen állnak, de még a minőségi ellenőrzések során az derült ki, hogy baj van még a minőséggel. Nem minden gép volt minőségileg kifogástalanul kijavítva. Tehát még ezen az élenjáró gépjárműjavításon is javítani kell a minőségi munkán és még fokozottabban a többi gépjárműjavításon.

Példamutatóan dolgozik a hajdúszoboszlói gépjárműjavítás Boross Sándor vezetésével dolgozó javító brigád, melynek tagjai: Hegedűs János, Tomka Károly, Győri Lajos. Az egész megyében ez a brigád végzi minőségi szempontból a legkifogástalanabb munkát. Az általuk kijavított gépek műszaki hibát nem találnak a minőségi ellenőrzők. Ez a munka a jó munka, ilyen munkát kíván pártunk, kormányunk a gépjárműjavítások dolgozóitól. Csak ilyen munkával lehet a gépek teljes kapacitását a mezőgazdasági termelés szolgálatába állítani.

A hajdúszoboszlói példából, Boross Sándor és társai munkájából következik, hogy a legnagyobb gond most a téli gépjárműjavítás idején a minőségi munkán legyen. Nem az a fontos, hogy hájrá versenyt csináljanak a brigádok és a gépjárműjavítások jelenték papíron, hogy határidő előtt teljesítették a vállalatot. A minőségi vizsgálat pedig megállapítsa, hogy a kijavított gépek jelenték gépek bizony hibásak és nem állíthatók munkába újabb javítás nélkül. Az ilyen verseny csak kárt okoz. Meglévezt, mert az újrafestett, de tökéletesen ki nem javított gépekkel nem lehet jó munkát végezni, ráfizetnek a munkáltatók és maguk a traktorosok is. Nagyon vigyázni kell tehát a minőségi munkára, s nem szabad

annak előfordulni, ami sajnos előfordult például Nádudvaron, hogy a javítás során repedezett csapágyat raktak vissza a gépbe. A nagylétei, zsákai gépjárműjavításokon is baj volt a minőséggel.

Az erőgépek jó minőségben való kijavítása mellett el kell érni, hogy a munkagépekre is nagy gondot fordítsanak. Sajnos, több gépjárműjavításon előfordul, hogy a munkagépekre nem fordítanak annyi gondot a javításnál, mint az erőgépekre. Ez a figyelmen kívül hagyás okozta, hogy a dobaipusztai, a biharkeresztesi, nádudvari gépjárműjavításokon hiba volt az alkatrészek összeállításánál.

Feladata minden dolgozóknak az, hogy hétszer is nézze meg, mielőtt kiadja kezéből a javítást, mielőtt rámondja, hogy kijavította.

A megyei gépjárműjavítások eddig végzett munkáját, ha mérlegre tesszük, megállapíthatjuk, hogy általában jó munkát végeztek. Ezt bizonyítja az is, hogy az országos versenyben a megyéket tekintve Hajdú-Bihar a második helyen áll. Veszprém megye gépjárműjavításai megelőzték bennünket — a legutóbbi értékelés szerint. Hajdú-Bihar heteken át első helyen állt az országos versenyben, s most került a második helyre. A minisztérium pénteken érkezett értékelése az országos legjobb gépjárműjavítók négy Hajdú-Bihar megyei gépjárműjavítóját jelölte meg. **Jogos büszkeséggel soroljuk, hogy az országos legjobb gépjárműjavítók: a hajdúszoboszlói, a hosszúpályi, a biharkeresztesi és a mezővási.**

Ha mérleget készítünk, ez a rangsor is arra mutat, hogy jók az eredményeink. Eddig tehát jó munkát végeztünk, de van ingadozás, hiszen az első helyről a második helyre kerültünk — bár kissé érthetetlen előtünk, hogy nyolc nap alatt a Veszprém megyei gépjárműjavítások, hogyan tudták 18 százalékkal javítani eredményeiket.

A kedvező mérleg azonban nem ok az elbizakodásra. További szívós, jó munkára van szükség, nemcsak azért, hogy visszacserezük első helyünket, hanem azért is, hogy tovább javuljon gépjárműjavításaink a minőségi munka. Nem szabad elfelejteni egy pillanatra sem, hogy a minőségi munkához elsősorban a munka szeretete, a dolgozó nép ügye iránti szeretet szükséges. Itt kell még tovább javítani ügyességünk minden gépjárműjavításunkon, hogy a minőséggel sehol se legyen hiba. Növekedjen a felelősségérzet minden dolgozóban.

A mezőgazdasági igazgatóság adjon meg minden segítséget a minél jobb minőségi munka eléréséhez. A debreceni gépjárműjavítás, mint ismeretes, sok nehézséggel küzdött az elmúlt években. Döcögött a munka most is, a téli gépjárműjavítás heteiben, de a megyei igazgatóság igen helyesen, egy körzeti szerelőt küldött egész hétre, hogy segítse szakértelmével a dolgozók munkáját. Az eredmény már meglett.

Igy kell csinálni a még gyengébben dolgozó gépjárműjavításokon, segíteni, tanítani az ott dolgozókat, hogy a tavaszi munkakezdetkor a megye gépjárműjavításainak minden erőgépe és munkagépe kifogástalan minőségben álljon munkába.

A mezőgazdaság dolgozói is csatlakoznak a Rákosi Mátyás Művek versenyfelhívásához

A tiszacsegei gépjárműjavítás hamarabb végeznek a téli gépjárműjavítással

A tiszacsegei gépjárműjavítás dolgozói csatlakoztak a Rákosi Mátyás Művek április 4-i versenyfelhívásához, s a következőket vállalták hazánk felszabadulása tizedik évfordulójának tiszteletére.

Az erőgépek és munkagépek javítását a február 25-i határidő helyett öt nappal előbb, február

20-ra befejezik. A munkagépek javításánál 8 százalékos javítási megtakarítást érnek el. A cséplőgépek javításával tíz nappal a határidő előtt végeznek, és 10 százalékos javítási költséget takarítanak meg. Végül a politikai és szakoktatást folyamatosá teszik, továbbá fellendítik a kultúrát a gépjárműjavításon.

tesik időbeni elvégzésével, minőségi követelmények megtartásával, állandó ellenőrzéssel a megmaradási százalékot 82 százalékra emelik.

Az erdőgazdaság fásítási csoportja vállalja, hogy tavaszi fásítási tervét április 4-ig befejezi. Az egyre nagyobb méreteket öltő erdőn kívüli fásítás csemete szükeletének biztosítása céljából 30 község határában 60 holdat kitevő csemetekertet létesítenek. A tavaszi fásítási költségeket az 1954. évihez viszonyítva 10 százalékkal csökkentik, s így 35 ezer forintot megtakarítanak.

Az erdőgazdaság dolgozói április 4-i felajánlásukban tehát összesen 163 ezer forint megtakarítást vállaltak. Hazánk felszabadulásának tizedik évfordulója tiszteletére március 1-től április 3-ig békénnapot szerveznek, hogy ezzel is elősegítsék a szocialista erdőgazdaság mielőbbi megvalósítását.

A debreceni Állami Erdőgazdaság dolgozói terven felül 8000 köbméter fát termelnek ki

A Debreceni Erdőgazdaság dolgozói szintén csatlakoztak a Rákosi Mátyás Művek dolgozóinak kezdeményezéséhez.

A fatermelésnél vállalták, hogy az első félévi tervfeladaton felül április 4-ig 8000 köbméter faanyagot termelnek ki. A munkák végzésénél jobb szervezéssel a munkabéren összesen 28 ezer forintot takarítanak meg.

A faanyag mozgatásánál szintén jobb szervezéssel, egyszerűsítéssel 9000 forint megtakarítást takarítanak meg. A gépkocsik teljes kihasználásával, az utak karbantartásával, valamint a gépjárművek és fogatok csoportos foglalkoztatásával 65 ezer forint megtakarítást érnek el.

Távolsági értékesítés terén az első félévi tervfeladaton felül április 4-ig 200 vagonnal több tűzifát adnak a népgazdaságnak. Ugyancsak április 4-ig bányászati fából 600 köbmétert szállítanak le a harmadik negyedévi előirányzatból.

Csemete termelésben a minőségi munka fokozása és az önköltség csökkentése érdekében a csemete kiemelését 90 százalékosan géppel végzik, így a költséget 6 százalékkal csökkentik, s ezzel tízezer forintot megtakarítanak.

Erdőművelés terén a 382 hektárt kitevő talajelőkészítést március 15-ig befejezik. Az erdősít-

Berettyóújfalui és Vidéke földművelőszövetkezet dolgozói is csatlakoztak

A berettyóújfalui földművelőszövetkezet dolgozói április 4-től a jobb áruellátás érdekében a következőket vállalták:

A kiskereskedelem első negyedévi tervét 2 százalékkal, a helyi áruellátást 3 százalékkal, felvásárlási tervüket 5 százalékkal, ellátási üzemáguk

tervét 2 százalékkal túlteljesítették.

A szövetkezeti vagyon megvédelmére és gyarapítására költség-szintjeik csökkentésével összesen 16 ezer forintot takarítanak meg.

Szövetkezeti mozgalmi tervüket 10 százalékkal túlteljesítették. A termelékenység emelésével az egy főre eső forgalmi szintet 10 százalékkal emelik.

Újabb verseny kezdődik — szól az új év első munkanapján

Bozóki Ilona, a szivarkagyártás 11-es gépkezelője.

Majd meglátjuk, ki lesz a győztes — változóan humorkodóan munkatársai, Major Sándoré, s jókedvűen siet géphez. Egy-két perc, s indul a termelés. Kezdődik az új év első nagy versenyszakasza, a munka újabb csatája.

Majorné magabiztosan áll gépe mellett, biztos kezekkel végzi termelőmunkáját. Nyeregben éri magát. Hát hogyne, amikor az augusztus 20-i versenyben teljesült régi vágya. Lehagyta Bozóki Ilonát. Nehéz küzdelem volt, de megértte. Naponta, sőt heteken át fej-fej mellett haladtak, de az utolsó két nap végéig előtt a verseny. Győztes: Major Sándorné lett.

Bozóki Ilona a szivarkagyártás évek óta legmagasabb százalékat teljesítő munkásnője, melegen, barátságosan üdvözölte versenytársát. Azóta tart kettőjük versenye. Együtt küzdöttek végig

Ki lesz az első?

a december 21-i munkaversenyt is, együtt harcoltak a gyár tervteljesítéséért, a vállalatok valóra váltásáért. Ebben a versenyben is Major Sándorné járt az élen: nem engedett a huszonegyből.

S most, az április 4-i munkaversenyben ki lesz a győztes? Ez foglalkoztatja a szivarkagyártást, de a Dohánygyár valamennyi dolgozóját. Ezt azonban előre megjósolni nehéz lenne. A január 3-i, 4-i teljesítmények még jobban megnehezítik ezt, mert ezeken a napokon mindkettőjük munkalapjára egyforma teljesítményt írtak.

No és ha a harmadik, Lovász Margit tör az élre? Mert tudni kell azt is, hogy a szivarkagyártás tűzrópátlan lánnya, Lovász Margit az elmúlt napokban bejelelte: „felveszem a versenyt én is veletek”. Most már hárman küzdenek, vetélkednek egymással, hogy nagy szakmai tudásukkal, több

éves gyakorlatukkal minél többet „háhozhatnak a gépből, emeljék a Dohánygyár termelékenységét.

Nincs a Dohánygyárnak még egy olyan üzeme, ahol ilyen lelkes, eleven verseny lenne, mint a szivarkagyártási osztályon. A becsületes munka, a helytállás eddig mindig meg hozta gyümölcsét. Nem véletlen az, hogy a szivarkagyártás a negyedik negyedévben 400 mázsa dohányt takarított meg. Most az április 4-re vállalt 240 mázsa dohányból 100 mázsa-t ők akarnak megtakarítani. Eddigi takarítókosságuk, példamutató, biztossítotték arra, hogy adott szavukat valóra váltják!

A szivarkagyártáson már az első nap mutatkozott nehézség. Az osztrák importált papír — ami amúgy is szárazabb az eddigi használt papíroknál — a két-naptal innepen alaposan megszáradt. Szinte perceként meg kellett áll-

ítani a gépeket, ki kellett cserélni a selejt papírt. De csak egy napig akadálya volt a papír a termelésnek. Gyorsan előkerült a raktárban újítás alapján létesített szivarkapapír szövőtő kamara, s így másnap selejt nélkül zavartalanul folyt a termelés. Megállás nélkül zakatoltak a gépek. A szivarkagyártás dolgozói — élükön Bozóki Ilonával és Major Sándornéval — behozták az elmaradást. Január 6-án 133 ezer darab szivarkával gyártották többet az előirányzatnál.

Az eddigi és a jelenlegi eredmények is azt bizonyítják, hogy a szivarkagyártáson a munkaverseny lendületesebbé tette a termelést.

Kíváncsian várja mindenki, hogy a hátralévő időszakban a három vetélkedő közül melyik kerül ki győztesen. De egy már most bizonyos: sem Major Sándorné, sem Bozóki Ilona nem hagyja magát. Becsületesen megállja helyét a felszabadulási versenyben. De azt hisszük, így gondolkodik Lovász Margit is. (K. M.)

NEMZETKÖZI SZEMLE

Amikor két esztendő határára visszatekint az emberiség a lepergett évre és várakozón előre néz, mit hoz az új, különös hangsúlyt kapnak a legégetőbb kérdések. Milyenek a béke igények? Mit kell tenniük a népeknek, hogy megakadályozzák a háború erőinek — meg-megújuló terveit? Ezekre a világszerte felmerülő kérdésekre adott választ Malenkov elvtárs újvi nyilatkozata. Ez a nyilatkozat, amelyről méltán írta meg a demokratikus sajtó, hogy nagy jelentőségű

békeüzenet,

ismét leszögezi a Szovjetunió álláspontját a legfontosabb nemzetközi ügyekben. Hogyan lehet a feszültséget csökkenteni? Hogy ki lehessen küszöbölni a feszültséget a nemzetközi politikából s mindenekellett a szovjet-amerikai kapcsolatokból, elsősorban arra van szükség, hogy vessenek véget a német militarizmus talpraállítását célzó terveknek, vessenek véget a fegyverkezési versenynek, s annak a politikának, amely katonai támaszpontokkal igyekszik körülvenni a békeszerető államokat. „*Ami a Szovjetuniót illeti — jelentette ki Malenkov elvtárs, a szovjet-amerikai viszonytal kapcsolatos kérdésre adott válaszában — kész továbbra is minden tőle telhetőt elkövetni a Szovjetunió és az Egyesült Államok tartós és szilárd békes kapcsolatainak biztosítása, a fennálló nézeteltérések rendezése érdekében, feltételezve, hogy az Egyesült Államok részéről is ugyanilyen készség nyilvánul meg.*” Ezek a „nefontolt, egyszerű szavak szinte elfűjják a békes egymás mellett élés „lehetetlenségét” hirdető amerikai propagandisták „hisztériával mérgezett füstgomolyagait, amelyekkel a nemzetközi légkört vígasztalanná, áthatolhatatlanná akarják tenni. Malenkov elvtárs válasza friss levegőt sodortak a nemzetközi porondra: ha lehetséges, már pedig lehetséges és szükséges — a békes együttélés, akkor meg kell találni az utat a távol-keleti nézeteltérések rendezésére, az egész emberiség létét fenyegető atomfegyverek eltiltására, s természetesen a békes koncepció jegyében kell megoldani az európai problémák kulcskérdését, a német kérdést is.

A szovjet kormányfő újvi nyilatkozatát világszerte nagy horderejű lépésnek tekintik. A béke-tábor országában és mindenütt a földkerekségen a békeszerető emberek örömmel, bízakodással üdvözölték. Az imperialista politika boszorkányműveiben — ennek megfelelően — zavarral, nyugtalansággal fogadták a szovjet kormány fejének szavait. Egyes nyugati lapok odáig mentek, hogy megpróbálták kiforgatni, fonákjára magyarázni a Malenkov-interjú legfontosabb megállapításait. Hiú próbálkozás! Ezeket a szavakat nem lehet félreérteni, félremagyarázni, meghamisítani: „*Most nincs fontosabb feladat, mint egyesíteni minden ország népeinek erőfeszítéseit a béke és a nemzetközi biztonság biztosítása érdekében.*” Mi — és velünk a világ békeszerető erői — értünk a szóból. Harci program ez a béke híve: számára az új esztendőre.

★

Ha az új év első hetének politikai eseményeiről hírt adó táviratok közt tallóznunk, felkeltek figyelmünket azok a jelentések, amelyek

az ENSZ főtitkár pekingi útjáról

tudósítanak. Maga a tény méltán ébreszt érdeklődést: annak a világszervezetnek első tisztviselője, aki „nem ismeri el Kínát”, a „nem létező” népi Kína fővárosába utazik és egy szerinte „nem létező” kormány ajtáján kopogtat... Egy amerikai lap a napokban karikatúrát közölt — a rajzon Dag Hammarskjöld, az ENSZ főtitkára hajadonfőt áll-dogál egy bambuszfüggöny előtt (a nyugati sajtó előszeretettel használja a valóban nem létező „vasfüggöny” változatoként Kínával összefüggésben az ugyan-csak nem létező „bambuszfüggöny kifejezést”), és dadogva kér bebocsátást: „Az ENSZ-től jöttem... Nehru küldött...”

Nos, ebből a gúnyrajzból csak annyi igaz, hogy az ENSZ főtitkára valóban kérte, hogy Csou En-laj fogadja őt Pekingben. De hogy Nehru küldte volna? Hammarskjöld, útban Kínába, 24 órát töltött Delhi-ben, de 19 órát kellett várakoznia, amíg Nehruval végre találkozhatott. A szándékosan fagyos indiai magatartásnak az az oka, hogy India nem helyesli Hammarskjöld útjának célkitűzését. Ismeretes ugyanis, hogy az ENSZ főtitkára azzal a céllal ment Pekingbe, hogy megpróbálja „kiszabadítani” azokat az amerikai kémeket, akiket a kínai hatóságok nemrégiben lelepleztek és elítéltek. India nem szavazta meg az ENSZ amerikai szavazógépezetének ezzel kapcsolatos elítélő határozatát. Sőt, Nehru kijelentette, hogy „az ENSZ részéről elég különös volt egy megbélyegző határozat részrehajló elfogadása anélkül, hogy bármiféle lépés történt volna a vitatott tények kiviszgálására.”

A kínai kormány leszögezte, hogy az amerikai kémek ügye Kína kizárólagos belügye és így nem tartozik az ENSZ-re. Mindamelllett, mint Csou En-laj Hammarskjöldhöz intézett táviratában hangsúlyozta, „a béke és a nemzetközi feszültség enyhítése érdekében” a kínai miniszterel-

nök kész volt fogadni az ENSZ főtitkárát Pekingben. A főtitkár barátságosan fogadták a kínai fővárosban. Csou En-laj és Hammarskjöld tárgyalásai azóta megkezdődtek. Anélkül, hogy e megbeszélések tárgyi eredményeiről beszámolhatnánk, máris le lehet szögezni legalábbis két tény:

1. A szóbanforgó látogatás is bizonyítja: a népi Kína kormány minden alkalmat megragad arra, hogy lépéseket tegyen a feszültség csökkentése, a nemzetközi kapcsolatok felvétele érdekében;

2. az ENSZ kényszerül ténylegesen elismerni a Kínai Népköztársaságot, mint a világ egyik nagyhatalmát.

Ezeket a tényeket — kénytelen-kelletlen — elismerik a józannabb nyugati burzsoá lapok is. „Az ENSZ főtitkárának kínai látogatása kimondottan a pekingi kormány sikerének tekintendő” — írja a Basler National Zeitung című svájci lap. A Daily Mirror című angol lap szerint „az ENSZ miután elküldte főtitkárát Pekingbe, többé nem ellenezheti okoszerűen a kínai népi kormány hivatalos elismerését”. S végül olvassuk csak, hogyan fanyalg a tények beismerésének némi öngúnyval vegyes kesernyős hangján a Scotsman: „Ha az igazi tényleges kormány képviselője Kínát az Egyesült Nemzetek Szervezetében, közvetlen tárgyalásokat lehetne indítani és nem mulatott volna a világ azon a furcsa látványon, hogy az ENSZ legfőbb tisztviselője kalappal a kezében járul olyan rendszer képviselője elé, amely rendszert nem tekint méltónak a nemzetközi elismerésre.”

Nem túlzás tehát Hammarskjöld pekingi útja létrejöttének pusztán tényéből levonni azt a következtetést, hogy ez a látogatás újabb lépéscsök a Kínai Népköztársaság előbb-utóbb törvényszerűen bekövetkező ENSZ-tag-sága felé.

A romániai magyarság kulturális élete

A romániai magyarság a népi demokratikus rendszerben nemcsak használhatja anyanyelvét, hanem minden lehetősége megvan arra is, hogy gyors ütemben fejlesztesse formájában nemzeti, tartalmában szocialista kultúráját.

Abban az országban, ahol a felszabadulás előtt az állami hivatalokban megtiltották a magyar nyelv használatát és a magyar fiatalok idegen bizottság előtt, román nyelven érettségiztek, egymás után nyitották meg a magyar tanítási nyelvű elemi és középiskolákat. És amire a Szovjetunió kivételével egyetlen más európai országban sem volt példa: a magyar fiúk és lányok saját anyanyelvükön folytathatják főiskolai tanulmányaikat is. A marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Intézetben, a kolozsvári „Bolyai” Egyetem magyar tagozatán és a nemrég Marosvásárhelyre költözött Szín-művészeti Intézetben tavaly 3655 rendes hallgató és 594 levelező hallgató tanult. Ma csupán a Székelyföldön több mint 800 különböző fokú iskola működik. Magyar iskolákat kaptak a moldvai csángók is, sőt nemrég Bacar városban magyar tanítási nyelvű tanítóképzőt is létesítettek.

Az „Előre”, a „Vörös Zászló”, az „Igaz Szó” és az „Utunk” című lapokon kívül számos magyar nyelvű helyi lap és folyó-

irat jelenik meg. A felszabadulás óta többmillió példányszámban adtak ki magyar nyelvű tankönyveket, különböző politikai és szépirodalmi műveket.

A felszabadulás utáni években hat városban létesítettek Állami Magyar Színházat és Kolozsvárott megnyílt az Állami Magyar Opera. A Román Népköztársaságban élő magyarság ma már anyanyelvén élvezheti nemcsak a világirodalom halhatatlan alkotásait, hanem a magyar és román írók legkiválóbb műveit is. A párt és a népi hatalom szerető gondoskodása mellett Erdélyben tehetséges, erőteljes magyar író-nemzedék nő fel, amelyeknek számos képviselőjét Állami-díjjal tüntették ki. A legutóbb Asztalos István („Fiatal szívvel”) és Sütő András („Emberek indulnak”) prózaíró, valamint Szemlér Ferenc („Harcolni híven”) és Majtényi Erik („Örségen”) költő kapott Állami-díjat.

Ma már az együttélő, közös célért dolgozó magyar és román tömegek kölcsönös érdeklődéssel figyelik egymás kulturális életét. Megtanulják egymás dalait, táncait, megismerkednek egymás kultúrájának haladó hagyományával, legújabb kulturális és irodalmi eredményeivel. Kell-e ragyogóbb bizonyíték erre, mint az a meleg szeretet és lelkes taps, amellyel Bukarestben a sepsiszentgyörgyi Állami Magyar Színház vendégjátékát fo-

Adenauer siettetli a párizsi egyezmények ratifikálását

Berlin (TASZSZ). Adenauer bonni kancellárnak minden erőfeszítése arra irányul, hogy a szövetségi gyűléssel mielőbb ratifikáltassa a párizsi katonai egyezményeket és megkezdje Nyugat-Németország nyílt felfegyverzését. Ennek érdekében — mint a nyugatnémet sajtó jelenti — Adenauer január 6-án tanácsko-

zott a kormányt támogató pártok parlamenti csoportjának elnökeivel. Adenauer ezen az értekezleten azt követelte, hogy a szövetségi gyűlés február végére teljesen fejezze be a párizsi egyezmények ratifikálását és ezért január végén és február elején tartásuk meg az egyezmények második és harmadik olvasását.

Szavaloverseny Csokonai emlékezetére

Csokonai Vitéz Mihály halálának 150. évfordulója tiszteletére, a verskultúra ápolására 1955. január 22-én és 23-án Debrecenben, a megye városában és összes községében szavaloversenyt rendezünk. Ezen részt vehet minden nem hivatásos szaváló.

Minden résztvevő két verset szaval. Az egyik az emlékbizottság által megszabott Csokonai: Magyar hajnal hasad című verset, a másik egy szabadon választható szerelmi költemény, vagy egy elbeszélő költemény-részlet. A szavaloverseny nyilvános.

A községek legjobb szavalói közül közvetlenül választjuk ki a megyei szavaloverseny résztvevőit, akik mint szavalók a debreceni központi Csokonai emlékünnepeken, január 30-án szerepelnek. Ezenkívül a legjobb szavalók könyvjutalomban is részesülnek.

Jelentkezni lehet szóban is a népművelési ügyvezetőnél, illetve a kultúrotthon vezetőjénél.

Debreceni Csokonai emlékbizottság.
Debreceni városi tanács népművelési osztálya.
Megyei tanács népművelési osztálya.

Készülünk a IV. Magyar Békekongresszusra

A debreceni városi békebizottság felkéri Debrecen város lakosságát, hogy a IV. Magyar Békekongresszus előkészítő munkájához nyújtson segítséget azzal, hogy az előkészítő békekigyűléseken vegyen részt és egy emberként emelje fel szavát a német militarizmus feltámasztása ellen, amely évszázadokon keresztül rabságban tartotta szeretett hazánkat és népünket.

A IV. Magyar Békekongresszus újabb kiemelkedő eseménye népünk harcos békemozgalmának, melynek a célja, hogy békében építhessük hazánkat, elkerüljünk egy újabb vérontást és eddigi vívmányainkat megővjük egy esetleges szörnyű pusztulástól, melyet az amerikai imperialisták és csatlósai a világ békeszerető népeire szeretnének zúdítani.

A béke erői eddig is megmutatták, hogy összefogásukkal meg tudják akadályozni a háború kibombantását és tárgyalások folytatásával biztosíthatják az emberiség békes együttélését.

Debrecen dolgozó hazaszeretőitől tesznek bizonyosságot, amikor vállalva harcolnak a francia és nyugatnémet néppel együtt az új háborús tervek ellen.
Debrecen, 1955. jan. 8-án.
Városi békebizottság.

A bűnök bocsánata

RÉGI OROSZ NÉPMESE

Nagy ünnepet tartottak az egyik kis faluban. Az ünnepre talán még tiznél is több pópá gyűlt össze és szent könyveket árusítottak a templom mellett. Volt olyan, amit 25 kopejkáért adtak. Egy másik fajtát fél rubelért, a harmadikat egy rubelért. Aki 25 kopejkás könyvet vesz, annak bűnei kis része, aki fél rubelért vesz könyvet, annak a fele bűne, aki pedig egy rubelért, annak minden bűne megbocsátatik.

Az istenfélő falusiak mind ott tolongtak a sátrak előtt, s nyakra-főre vették a könyveket báneik bocsánatára.

Az egyik pópá, amikor túl adott a könyveken, elindult hazafelé. Am egy legény nyomába eredt és egyszer csak elébe áll az úton:

— Ide a pénzt!
A pópá ijedten kapott az erszényéhez:

— Mit akarsz te?! Hiszen ez bűn!

Erre a legény előhúzott egy ru-beles könyvet és így válaszolt:

— Ne féltsen engem, szent atyá! Vettem könyvet egy rubelért, ezért minden bűnöm megbocsátatik.

S azzal elvette a pópától a pénzt — és odább állt.

Fordította: Csalló Jenő.

Gyilasz és Dedijer ügyéről

Belgrád (TASZSZ) Amint a Jugopress hírügynökség jelenti, a belgrádi körzeti bíróság a napokban fejezi be Gyilasz és Dedijer ügyében a belgrádi főügyész előterjesztésére 1954. december 31-én megindított vizsgálatot. Gyilaszt és Dedijert rágalmozó és ellenséges propagandával vádolják.

Sok-sok ragyogó példát, ékes-szólo adatok hosszú sorát említhetnénk még meg a romániai magyarság virágzó kulturális életéből, amely egyik leg-szebb, legjobban meggyőző bizonyítéka annak a tökéletes egyenjogúságnak, amelyet csak a népi hatalom biztosíthat az egymás mellett élő nemzetiségeknek.

NEMZETKÖZI SZEMLE

Amikor két esztendő határára visszatekint az emberiség a lepergett évre és várokozón előre néz, mit hoz az új, különös hangulattal kapnak a legégetőbb kérdések. Milyenek a béke igények? Mit kell tenniük a népeknek, hogy megakadályozzák a háború erőinek — meg-megújuló tervei? Ezekre a világszerte felmerülő kérdésekre adott választ Malenkov elvtárs újvi nyilatkozata. Ez a nyilatkozat, amelyről méltán írta meg a demokratikus sajtó, hogy nagy jelentőségű

békeüzenet,

ismét leszögezi a Szovjetunió álláspontját a legfontosabb nemzetközi ügyekben. Hogyan lehet a feszültséget csökkenteni? Hogy ki lehessen küszöbölni a feszültséget a nemzetközi politikából s mindenekelőtt a szovjet-amerikai kapcsolatokból, elsősorban arra van szükség, hogy vessenek véget a német militarizmus talpraállítását célzó terveknek, vessenek véget a fegyverkezési versenynek, s annak a politikának, amely katonai támaszpontokkal igyekszik körülvenni a békeszerető államokat. „Ami a Szovjetuniót illeti — jelentette ki Malenkov elvtárs, a szovjet-amerikai viszonyra kapcsolatos kérdésre adott válaszában — kész továbbra is minden tőle telhető elkövetni a Szovjetunió és az Egyesült Államok tartós és szilárd békes kapcsolatainak biztosítása, a fennálló nézeteltérések rendezése érdekében, feltételezve, hogy az Egyesült Államok részéről is ugyanilyen készség nyilvánul meg.” Ezek a megfontolt, egyszerű szavak szinte elfújják a békes egymás mellett élés „lehetetlenségét” hirdető amerikai propagandisták hisztériával mérgezett füstgomolyagait, amelyekkel a nemzetközi légkört vigasztalanná, áthatolhatatlanná akarják tenni. Malenkov elvtárs válasza friss levegőt sodortak a nemzetközi porondra: ha lehetséges, már pedig lehetséges és szükséges — a békes együttélés, akkor meg kell találni az utat a távol-keleti nézeteltérések rendezésére, az egész emberiség létét fenyegető atomfegyverek elhárítására, s természetesen a békes koncepció jegyében kell megoldani az európai problémák kulcskérdését, a német kérdést is.

A szovjet kormányfő újvi nyilatkozatát világszerte nagy horderejű lépésnek tekintik. A béke-tábor országokban és mindenütt a földkerekségen a békeszerető emberek örömmel, bizakodással üdvözölték. Az imperialista politika boszorkányműveiben — ennek megfelelően — zavarral, nyugtalansággal fogadták a szovjet kormány fejének szavait. Egyes nyugati lapok odáig mentek, hogy megpróbálták kiforgatni, fonákjára magyarázni a Malenkov-interjú legfontosabb megállapításait. Hiú próbálkozás! Ezeket a szavakat nem lehet félreérteni, félremagyarázni, meghamisítani: „Most nincs fontosabb feladat, mint egyesíteni minden ország népeinek erőfeszítéseit a béke és a nemzetközi biztonság biztosítása érdekében.” Mi — és velünk a világ békeszerető erői — értünk a szóból. Harci program ez a béke hívei számára az új esztendőre.

★

Ha az új év első hetének külpolitikai eseményeiről hírt adó táviratok közt tallózzunk, felkeltik figyelmünket azok a jelentések, amelyek

az ENSZ főtitkár pekingi útjáról

tudósítanak. Maga a tény méltán ébreszt érdeklődést: annak a világszervezetnek első tisztviselője, aki „nem ismeri el Kínát”, a „nem létező” népi Kína fővárosába utazik és egy szerinte „nem létező” kormány ajtaján kopogtat... Egy amerikai lap a napokban karikatúrát közölt — a rajzon Dag Hammarskjöld, az ENSZ főtitkára hajadonfőtt áll dogál egy bambuszfüggöny előtt (a nyugati sajtó előszeretettel használja a valóban nem létező „vasfüggöny” változatoként Kínával összefüggésben az ugyancsak nem létező „bambuszfüggöny kifejezést”), és dadogva kér beocsátást: „Az ENSZ-től jöttem... Nehru küldött...”

Nos, ebből a gúnyrajzból csak annyi igaz, hogy az ENSZ főtitkára valóban kérte, hogy Csou En-laj fogadja őt Pekingben. De hogy Nehru küldte volna? Hammarskjöld, útban Kínába, 24 órát töltött Delhi-ben, de 19 órát kellett várakoznia, amíg Nehruval végre találkozhatott. A szándékosan fagyos indiai magatartásnak az az oka, hogy India nem helyesli Hammarskjöld útjának célkitűzését. Ismeretes ugyanis, hogy az ENSZ főtitkára azzal a céllal ment Pekingbe, hogy megpróbálja „kiszabadítani” azokat az amerikai kémeket, akiket a kínai hatóságok nemrégiben lelepleztek és elítéltek. India nem szavazta meg az ENSZ amerikai szavazógépezetének ezzel kapcsolatos elítélő határozatát. Sőt, Nehru kijelentette, hogy „az ENSZ részéről elég különös volt egy megbélyegző határozat részrehajló elfogadása anélkül, hogy bármiféle lépés történt volna a vitatott tények kivizsgálására.”

A kínai kormány leszögezte, hogy az amerikai kémek ügye Kína kizárólagos belügye és így nem tartozik az ENSZ-re. Mindamelllett, mint Csou En-laj Hammarskjöldhöz intézett táviratában hangsúlyozta, „a béke és a nemzetközi feszültség enyhítése érdekében” a kínai miniszterel-

nök kész volt fogadni az ENSZ főtitkárát Pekingben. A főtitkár barátságosan fogadták a kínai fővárosban. Csou En-laj és Hammarskjöld tárgyalásai azóta megkezdődtek. Anélkül, hogy e megbeszélések tárgyi eredményeiről beszámolhatnánk, máris le lehet szögezni legalábbis két tény:

1. A szóbanforgó látogatás is bizonyítja: a népi Kína számára minden alkalmat megragad arra, hogy lépéseket tegyen a feszültség csökkentése, a nemzetközi kapcsolatok felvétele érdekében;

2. az ENSZ kényszerül ténylegesen elismerni a Kínai Népköztársaságot, mint a világ egyik nagyhatalmát.

Ezeket a tényeket — kénytelen-kelletlen — elismerik a józannabb nyugati burzsoá lapok is. „Az ENSZ főtitkárának kínai látogatása kimondottan a pekingi kormány sikerének tekintendő” — írja a Basler National Zeitung című svájci lap. A Daily Mirror című angol lap szerint „az ENSZ miután elküldte főtitkárát Pekingbe, többé nem ellenezheti okoszerűen a kínai népi kormány hivatalos elismerését”. S végül olvassuk csak, hogyan fanalgat a tények beismerésének némi öngúnyval vegyes kesernyős hangján a Scotsman: „Ha az igazán tényleges kormány képviselő Kínát az Egyesült Nemzetek Szervezetében, közvetlen tárgyalásokat lehetne indítani és nem mulatott volna a világ azon a furcsa látványon, hogy az ENSZ legfőbb tisztviselője kalappal a kezében járul olyan rendszer képviselője elé, amely rendszert nem tekint méltónak a nemzetközi elismerésre.”

Nem túlzás tehát Hammarskjöld pekingi útja létrejöttének pusztá tényéből levonni azt a következtetést, hogy ez a látogatás újabb lépcsőfok a Kínai Népköztársaság előbb-utóbb törvényszerűen bekövetkező ENSZ-tag-sága felé.

A romániai magyarság kulturális élete

A romániai magyarság a népi demokratikus rendszerben nemcsak használhatja anyanyelvét, hanem minden lehetőség megvan arra is, hogy gyors ütemben fejleszthesse formájában nemzeti, tartalmában szocialista kultúráját.

Abban az országban, ahol a felszabadulás előtt az állami hivatalokban megtiltották a magyar nyelv használatát és a magyar fiatalok idegen bizottság előtt, román nyelven érettségiztek, egymás után nyitották meg a magyar tanítási nyelvű elemi és középiskolákat. És amire a Szovjetunió kivételével egyetlen más európai országban sem volt példa: a magyar fiúk és lányok saját anyanyelvükön folytathatják főiskolai tanulmányaikat is. A marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Intézetben, a kolozsvári „Bolyai” Egyetem magyar tagozatán és a nemrég Marosvásárhelyre költözött Szín- és Művészeti Intézetben tavaly 3655 rendes hallgató és 594 levelező hallgató tanult. Ma csupán a Székelyföldön több mint 800 különböző fokú iskola működik. Magyar iskolákat kaptak a moldvai csángók is, sőt nemrég Bacar városban magyar tanítási nyelvű tanítóképzőt is létesítettek.

Az „Előre”, a „Vörös Zászló”, az „Igaz Szó” és az „Utunk” című lapokon kívül számos magyar nyelvű helyi lap és folyó-

irat jelenik meg. A felszabadulás óta többmillió példányban adták ki magyar nyelven tankönyveket, különböző politikai és szépirodalmi műveket.

A felszabadulás utáni években hat városban létesítettek Állami Magyar Színházat és Kolozsvárott megnyitott az Állami Magyar Opera. A Román Népköztársaságban élő magyarság ma már anyanyelvén élvezheti nemcsak a világirodalom halhatatlan alkotásait, hanem a magyar és román írók legkiválóbb műveit is. A párt és a népi hatalom szerető gondoskodása mellett Erdélyben tehetős, erőteljes magyar író-nemzedék nő fel, amelynek számos képviselőjét Állami-díjjal tüntették ki. A legutóbb Asztalos István („Fiatal szívvel”) és Sütő András („Emberek indulnak”) prózaíró, valamint Szemlér Ferenc („Harcolni híven”) és Majtényi Erik („Örségen”) költő kapott Állami-díjat.

Ma már az együttélő, közös célért dolgozó magyar és román tömegek kölcsönös érdeklődéssel figyelik egymás kulturális életét. Megtanulják egymás dalait, táncait, megismerkednek egymás kultúrájának haladó hagyományával, legújabb kulturális és irodalmi eredményeivel. Kell-e ragyogóbb bizonyíték erre, mint az a meleg szeretet és lelkes taps, amellyel Bukarestben a sepsiszentgyörgyi Állami Magyar Színház vendégjátékát fo-

Adenauer siettetli a párizsi egyezmények ratifikálását

Berlin (TASZSZ). Adenauer bonni kancellárnak minden erőfeszítése arra irányul, hogy a szövetségi gyűléssel mielőbb ratifikáltassa a párizsi katonai egyezményeket és megkezdje Nyugat-Németország nyílt felfegyverzését. Ennek érdekében — mint a nyugatnémet sajtó jelenti — Adenauer január 6-án tanácsko-

zott a kormányt támogató pártok parlamenti csoportjának elnökeivel. Adenauer ezen az értekezleten azt követelte, hogy a szövetségi gyűlés február végére teljesen fejezze be a párizsi egyezmények ratifikálását és ezért január végén és február elején tartsák meg az egyezmények második és harmadik olvasását.

Szavalóverseny Csokonai emlékezetére

Csokonai Vitéz Mihály halálának 150. évfordulója tiszteletére, a verskultúra ápolására 1955. január 22-én és 23-án Debrecenben, a megye városában és összes községében szavalóversenyt rendezünk. Ezen részt vehet minden nem hivatásos szavaló.

Minden résztvevő két verset szaval. Az egyik az emlékbizottság által megszabott Csokonai: Magyar hajnal hasad című verse, a másik egy szabadon választható szerelmi költemény, vagy egy elbeszélő költemény-részlet. A szavalóverseny nyilvános.

A községek legjobb szavalói közül közvetlenül választjuk ki a megyei szavalóverseny résztvevőit, akik mint szavalók a debreceni központi Csokonai emlékműpályán, január 30-án szerepelnek. Ezenkívül a legjobb szavalók könyvtudományban is részesülnek.

Jelentkezni lehet szóban is a népművelési ügyvezetőnél, illetve a kultúrotthon vezetőjénél.

Debreceni Csokonai emlékbizottság.

Debreceni városi tanács népművelési osztálya.
Megyei tanács népművelési osztálya.

Készülünk a IV. Magyar Békekongresszusra

A debreceni városi békebizottság felkéri Debrecen város lakosságát, hogy a IV. Magyar Békekongresszus előkészítő munkájához nyújtson segítséget azzal, hogy az előkészítő békeküldeményeken vegyen részt és egy emberként emelje fel szavát a német militarizmus feltámasztása ellen, amely évszázadokon keresztül rabságban tartotta szeretett hazánkat és népünket.

A IV. Magyar Békekongresszus újabb kiemelkedő eseménye népművelési harcos békemozgalmának, melynek az a célja, hogy békében építhessük hazánkat, elkerüljünk egy újabb vérontást és eddigi vívmányainkat megővjük egy esetleges szörnyű pusztulástól, melyet az amerikai imperialisták és csatlósai a világ békeszerető népeire szeretnének zúdítani.

A béke erői eddig is megmutatták, hogy összefogásukkal meg tudják akadályozni a háború ki-robantását és tárgyalások folytatásával biztosíthatják az emberiség békes együttélését.

Debrecen dolgozó hazaszeretőitől tesznek bizonyosságot, amikor vállalva harcolnak a francia és nyugatnémet néppel együtt az új háborús tervek ellen.

Debrecen, 1955. jan. 8-án.

Városi békebizottság.

A bűnök bocsánata

RÉGI OROSZ NÉPMESE

Nagy ünnepet tartottak az egyik kis faluban. Az ünnepre talán még tizen is több pápa gyűlt össze és szent könyveket árusítottak a templom mellett. Volt olyan, amit 25 kopejkáért adtak. Egy másik fajtát fél rubelért, a harmadikat egy rubelért. Aki 25 kopejkás könyvet vesz, annak bűnei kis része, aki fél rubelért vesz könyvet, annak a fele bűne, aki pedig egy rubelért, annak minden bűne megbocsáttatik.

Az istenfélő falusiak mind ott tolongtak a sátrak előtt, s nyakra-főre vették a könyveket bűneik bocsánatára.

Az egyik pápa, amikor túl-adtott a könyveken, elindult hazafelé. Am egy legény nyomába eredt és egyszer csak elébe áll az úton:

— Ide a pénzt!
A pápa ijedten kapott az er-szényéhez:

— Mit akarsz te?! Hiszen ez bűn!

Erre a legény előhúzott egy rubel könyvet és így válaszolt: — Ne féltsen engem, szent atya! Vettem könyvet egy rubelért, ezért minden bűnöm megbocsáttatik.

S azzal elvette a pópától a pénzt — és odább állt.

Fordította: Csalló Jenő.

Gyilasz és Dedijer ügyéről

Belgrád (TASZSZ) Amint a Jugopress hírügynökség jelenti, a belgrádi körzeti bíróság a napokban fejezi be Gyilasz és Dedijer ügyében a belgrádi főügyész előterjesztésére 1954. december 31-én megindított vizsgálatot. Gyilasz és Dedijert rágalmozó és ellenséges propagandával vádolják.

Tervez a hajdúszoboszlói termelési bizottság

Télen a határban szünetel anélkül, hogy a hajdúszoboszlói egyéni parasztszámolták a műtrágya-igényes növényeket, 5-600 mázsát használhatnak fel a műtrágyából az egyének 1800-2000 hold vetés fejrágázásához, ha megismerik a műtrágya hasznát. Márpedig megismerik, erre gondjuk lesz a termelési bizottság tagjainak. Mindenekelőtt azon igyekeznek, hogy jó baráti kapcsolatban legyenek a város összes parasztjával. Ez részben már sikerült is. Szilveszter estéjén 1400-1500 paraszt vett részt a batyusbálon, amit a termelési bizottság rendezett. Ottthon érezték magukat valamennyien, még főbben is részt vettek volna, de nem értek be a helyiségbe.

Valahogy így van ezzel a hajdúszoboszlói termelési bizottság is. Nem szundikálással tölti a téli napokat, hanem szüntelenül a tavaszra gondol, készüli is rá, tervet készít. Alapos munkát kell végeznie, hogy a közel kétezer egyéni parasztot úgyesen tudja irányítani a többtermelésre. Hajdúszoboszlón is csak az a cél, mint máshol: minél több terményt kicsikarni a földből.

A tudományadta lehetőségei és felhasználják a termelésben

Eppen a napokban tárgyalták meg, milyen módszerekkel tudnának 1955-ben több terméshez jutni. Kell a földnek a kapa is, az eke is, a jó vetőmag is, de hát ez még kevés. A régi, megszokott módon való termeléshez most már a tudományadta módszereket is fel kell használni, úgy lesz több a munka eredménye. El is határozták a termelési bizottság tagjai, hogy ezentúl rendszeresen, három hetenként tartanak megbeszélést. Tanyázóestéken összejöveteleken beszélgetnek a paraszttal, hogyan lehet többet termelni, felkeltik érdeklődésüket a termelés új módszereiről.

A tervek egy része már meg is van. Tavaly mindössze csak 80-100 mázsa műtrágyát hasz-

a környéken. Ugy határozták, hogy lucerna helyett herét vetnek tavasszal, mert a heremaghoz elég könnyen hozzá lehet jutni és az is jó pillangós takarmány. Az idén már megkezdik az állatok törzskönyvezését is. Kapott Hajdúszoboszlói állattenyésztőt, aki a törzskönyvezéshez ért és megkezdik a nagyobb termelő-képességű állatok tenyésztését. A jó terméshez jó minőségű, tiszta vetőmag is kell. Február derekára a tavaszi vetőmag tisztításával is végeznek a hajdúszoboszlóiak, a termelési bizottság terve szerint.

750 holdon rizstelepet létesítenek

Amint az idő engedi, megkezdik az új rizstelep építését is. A hajdúszoboszlói egyéni parasztszámolták a termelési bizottság ebben is segíti. Tavaly a termelési bizottságnak 100 holdas rizstelepe volt. Igaz, hogy a köd virágzásban érte a rizst és alacsony lett a termésátlag. Nagy a rizstermelés iránti érdeklődés, 750 holdon termelnek az idén rizst a hajdúszoboszlói egyéni parasztszámolták a területükön. Az engedély már meg is van hozzá. Most jár el a termelési bizottság vezetősége, hogy a telep megépítéséhez a holdankénti ezer forintot is megkaphassák. Megigényelték a földművelésügyi minisztériumtól a rizs vetőmagot és a szükséges műtrágyát is.

Egyelőre ennyi a hajdúszoboszlói termelési bizottság tavaszi terve.

Csomós Mihályné

Törzskönyveznek, legelőt javítanak, több takarmányt termelnek

De nézzük csak, mi is a tavalyi terve a termelési bizottságnak? Még mindig kevés az állatállomány, de főleg kevés belőle a haszon. Több haszonhoz jutni legelső sorban jó takarmányozással lehet. Már tavaly 400 holdon javították a legelőt, a munka jól bevált, dús volt rajta a fű. Az idén újabb pár száz holdon pátisózzák, fogasolják tavasszal a legelőt és a megjavított területen bevezetik a szakaszos legeltetést. Nagy gond, hogy lucernamagot aranyért sem kapnak

Az elcsepegő pálinka

A martinkai szeszfőzdében nagy a sürgés-forgás. Hordják a dolgozó parasztszámolták a pálinkafőzéshez való. Amióta a szeszfőzde megindult, több mint 1800 liter pálinkát gyűjtött össze Nagy Imre, a szeszfőzde vezetője, az állam részére.

Nagy szükség volt ennek a szeszfőzde az üzembehelyezésére, hiszen a környéken jelentős kiterjedésű gyümölcsösök, szőlők terülnek el. Gyűlt a pálinka. Nagy értéket jelent ez, s éppen ezért súlyosan kifogásolható, hogy az illetékesek nem gondoskodnak arról, hogy elszállítsák idejében a főzdeből az ott már csak szeszpálinkát és nem adtak elegendő

tárolóedényt, hordót. A legutóbbi napokban már az volt a helyzet, hogy csak két demizon, — összesen 20 literes — állt üresen, ezt is kölcsönkérte a szeszfőzde vezetője, hogy legyen mibe tölteni az állam részére gyűlt pálinkát.

Néhány hordó bizony elég rozoga állapotban van, állandóan csepeg belőlük a pálinka, de a szeszfőzde vezetője hiába sürgeti a szállítást, nem történik intézkedés. Havonta legalább 30-40 liter pálinka folyik szét. Ideje lenne, ha megfogadnák a sürgető szót és elszállítanák a martinkai szeszfőzdeből az ott már csak szeszpálinkát és nem adtak elegendő tárolható pálinkát.

Több gondot a járdák tisztántartására

Az utóbbi napokban sok szó esik Debrecenben a járdák tisztántartásáról. A letaposott havon, az esőtől síkossá vált járdán botorkáló és egyensúlyt kereső emberek bizony nem a legkellemesebb jelzőkkel illetik a házak tulajdonosait, amiért a járdákat nem tartják rendben.

Hanyagságuk veszélyt jelent a dolgozók testi épségére. A Vas- és Fémpari Dolgozók Szakszervezetének egyik funkcionáriusa szemtanúja volt éppen annak a jelenetnek, amikor a Kosuth utcán az egyik középület előtt egy 50 év körüli munkásszony hanyatvágódott a síkos járdán.

Számtalan ilyen eset fordul elő a városban. Türelmetlen ez a példátlan közöny és hanyagság, ami tapasztalható egyes középületi és magánházak gondozói részéről. Rendelkezés van arról, hogy homokkal, hamuval hintsék le a eszűsszá vált járdajárót, de mindenekelőtt takarítsák meg a letapadt bórtegyét.

Súlyosabb balesetsorozatok megakadályozása parancsolólag követeli, hogy mindazokkal szemben, akik elmulasztják a járdák tisztántartását — példás szigorral járjanak el. A hatóságoknak ez kötelessége — a törvényes rendelkezések betartásáról van szó!

A tehének, lovak, kutyák és macskák rendelőjében

A kisállomás előtti terménypiacon drótkerítés körülvett csinos kis új épület húzódik meg szerényen. Falán feketebetűs fehér tábla hirdeti, hogy ez Debrecen város állatorvosi rendelője. Az udvarban a ház oldalához épített féleresz alatt az állatok „várószobájában” éppen most készült útnak indulni egy fuvaroskínézésű ember, két sovány, becsült norpaszú lovával. Vajjon mi bajuk lehet szegény páraknak? Talán a rossz bánásmód, de az is lehetséges, hogy az elkerülhetetlen öregség kényszerítette őket ide az állatorvoshoz.

Bent, az „ambulancia” feliratú ajtó mögött ezalatt étkelentül kétségbeesett hangú visítás remegtetli meg a levegőt, s szinte fájdtja az efajta lármához nem szokott dobhártyákat. No, de ne csodálkozzunk a kibővített disznó ellenkezésén, ugyan ki kívánhatná tőle, hogy hang nélkül tűrje műtét közben az éles kés fájdalmas nyisszantását. Csak néhány percig tart az egész, máris kész az operáció és röfi koma mázsás súlya hangtalanul huppan le a műtőasztalnak kinevezett létráról. Nyolc nap múlva a helye sem látszik majd a sebnék.

Vizsgálatra váró „páciens” egyelőre nincsen, ezért dr. Bajmóczy Endre, a rendelő egyetlen állatorvosa szívesen ad felvilágosítást elmúlt évi munkájáról. Először azonban róla mondjunk néhány szót. Azok közé tartozik, akik nem szívesen beszélnek saját személyükről. A félórás társalgás alatt mindössze annyit tudtam meg róla, hogy 1913-ban végezte el az egyetemet, tehát több mint 41 éves állatorvosi múlt van a háta mögött. 1919 óta egyfolytában Debrecenben dolgozik, ő a város legöregebb állatorvosa. De mint ember, még egyáltalán nem öreg abhoz, hogy mindennapi fáradságos munkáját maradéktalanul élvezze. Jelenlegi beosztásában, mint a rendelő orvosa, 1953 május elseje óta vizsgálja, gyógyítja a város beteg állatait.

Kérdésünkre, hogy milyen állatbetegségekkel találkozott a múlt évben leggyakrabban, Bajmóczy állatorvos egész statisztikai felsorolással válaszol.

— Légzőszervi megbetegedéssel 1954-ben 167 lovat, 24 marhát, 4 juhot, 25 sertést és 16 egyéb állatot vizsgáltam meg. Emésztőszervi bántalommal már jóval több állatot hoztak vizsgálatra, számszerint 594 lovat, 61 marhát, 9 juhot és 95 sertést. Sok baj volt a mozgató-szervi rendellenességekkel is, ilyen betegséggel 457 ló, 6 marha és 3 sertés került megvizsgálásra. Az egyéb bántalommal vizsgálatra került állatok száma: 836 ló, 137 marha, 22 juh és 477 sertés. Ezenkívül szállítás előtti vizsgálatban részesült egy juh és 99 sertés.

Bizony nem lehet könnyű dolog mindezeket

végrehajtani, hiszen annyi műtétnek, kezelésnek, vizsgálatnak csak az előkészítése is beletelne az ember. Pedig az előbbi felsorolás a rendelőintézet állatorvosának nem is az 1954-ben végzett összes munkáját tükrözi. A fentiekben kivét az elmúlt esztendőben védőoltásban részesített 1625 darab sertést, tetanusz ellen 122 lovat és 14 sertést oltott be, két lónak, egy marhának és 55 sertésnek pedig vitamint injekciót adott. A gyógyítási munkán kívül aztán ott van még az adminisztrálás, amely csaknem annyi időt vesz igénybe, mint maga a gyógyítás. Szóval egy cseppet sem unatkozott tavaly Bajmóczy Endre állatorvos.

Mint érdekességet kell megemlítenem, hogy a több ezer gyógykezelt, vagy megvizsgált állat között 20 macska is szerepelt. Kettőt például elsősegélyben kellett részesíteni, mert esett akadt keresztbe a torukon. Az évvégi összesítő kimutatásból kitűnik, hogy 1954-ben 73 beteg kutyát vizsgáltak meg a rendelőben. Kérdéskérdésemre megtudom, hogy Debrecenben és környékén már régen kiirtották a veszettségnek még az irmagját is, legalább 15 éve hogy híret se hallani ennek a veszélyes betegségnél.

Modernül berendezett, igen jól felszerelt épület a beteg állatok rendelője. A műszertár készlete teljes mértékben kielégíti az igényeket. Korszerű eszközökkel segíti elő az orvos munkáját. A házigyógyászatra sem lehet semmi panasz, rengeteg az oltóanyag és többek között 70 kilogramm keserűsű vária a felhasználást. De kell is belőle jókora mennyiség, mert ekkora forgalom soha nem volt egyetlen állatorvosnál sem, mint manapság van. Nem azért, mintha most több beteg állat lenne, mint azelőtt, hanem mert kormányzatunk a mezőgazdaság — és ezen belül az állattenyésztés fejlesztése érdekében bevezette az ingyenes állatorvosi kezelést.

— Hatalmas könnyítés ez az állattartóknak — magyarázza a rendelőintézet vezetője. Ma az állatorvosi vizsgálat és gyógykezelés mindenki számára teljesen ingyenes, csak a gyógyszernek és a kötszereknek az árát kell megfizetni. A sertés oltásánál még az oltóanyagok nagy része is díjtalan.

De mert az idő gyorsan múlik és Bajmóczy Endre állatorvosnak ma még ezer a dolga, ezért búcsút mondok a furcsaalakú gyógyító eszközök, gumicsövek, fecskendők, hatalmas fogók és injekciós tűk birodalmának. A város legidősebb állatorvosa a kapuig kikísér. Távozában még egyszer visszanézek, éppen akkor, amikor kissé öreges mozgású, fehérköpenyes alakja eltűnik a ház sarkánál. Vajjon hány szenvedő állatnak enyhítette kínjait 41 éves munkássága alatt?

VARGA BENEDEK

Mezőgazdasági szakemberek ankétja a Déri Múzeumban

Szombaton délelőtt 9 orakor a debreceni Déri Múzeum előadóteremében ankétokra gyülekeztek Hajdú-Bihar és Szabolcs-Szatmár megye mezőgazdasági vezető szakemberei. Az ankétot az Agrártudományi Egyesület és a Mezőgazdasági és Erdészeti Dolgozók Szakszervezete rendezésében tartották meg. Az első előadásban Kelemen Zoltán, a mezőgazdasági tudományok kandidátusa a termelőszövetkezetek munkájának tervezéséről és szervezéséről beszélt. A több mint kétórás előadás részletesen tártá a hallgatók elé a tervezés munkájának nagy jelentőségét. Felsorolta a tudós előadó mindazokat a lényeges szempontokat, amelyekkel a termelőszövetkezetek jó szervezésénél, és a tervezésnél figyelembe kell venni. Kelemen Zoltán nagy értékű előadásában ismertette a Szovjetunióban szerzett tapasztalatait is, melyek a kolhozmunka tervezésével és szervezésével kapcsolatos teendőkire adnak irányvonalat.

Az előadást élénk vita követte. Sok hasznos javaslat hangzott el. Az előadás és a vele kapcsolatos vita részletes ismertetésével lapunk Virágzó Mezőgazda-

ság című mellékletében foglalkozunk.

Az ankét keretében a második előadást szombaton Vágszellyei István egyetemi tanár tartotta, aki a helyes vetésszorgok kialakításának problémáival foglalkozott. Értéke az előadásnak, hogy a Tiszántúli adottságait figyelembe véve mondtatta el megállapításait Vágszellyei István egyetemi tanár.

A vetésszorg kialakításáról is vita alakult ki.

Az ankét második napján, vasárnap délelőtt a termelőszövetkezetek közös állattenyésztéséről tart előadást Császár Gábor dr., a Mezőgazdasági Akadémia állattenyésztési tanszékvezetője.

Az előadás és vita után az ankét résztvevői az elmondottak alapján határozati javaslatba foglalják a kétnapos ankét tapasztalatait. A Debrecenben megrendezett ankét a legfontosabb problémákkal, a termelőszövetkezetek munkájának tervezésével és szervezésével, a helyes vetésszorg kialakításával, valamint a termelőszövetkezetek közös állattenyésztése fejlesztésével foglalkozik és ezzel segíti a mezőgazdasági vezető szakemberek munkáját.

Ipari tanulók jelentkezhetnek kőműves szakmára

1955-ben jelentős létszámú ipari tanulót iskoláztatnak be kőműves szakmukára Debrecenben. A tanulóképzés rövidesen megindul. Felvételre 15-18 éves korig, olyan erős és fejlett fiúk jelentkezhetnek, akik legalább a hét általános iskolát sikerrel elvégezték.

Tanulmányi idő két év. Jelentkezni lehet Debrecenben, a toborzó irodán (Vörös Hadsereg útja 36) vagy a megyei tanács munkaerőgazdálkodási osztályán (Irodaház). Vidéken a jelentkezők a szükséges felvilágosításokat a járási tanács munkaerőgazdálkodási csoportjánál kapják meg.

Milliók „folynak” el Hajdúszoboszlón

Nagyszerű ember: ez a Csomor doktor. Ha nem ismerném közelebbről lehet néha másképp vélekednék. De, mert félve barátokhoz fűz hozzá, azt tartom, hogy bár lenne sok, sok ilyen lelkes, odaadó, ügyes és tisztaszívű orvosunk.

Fürcsa körülmények közt ismeretem meg.

A múlt nyár egyik forró délelőttén, amikor oly nagy volt a hőség, hogy árnyékban is legálább harminc fokot mutatott a hőmérő — ötvenen várokoztak a hajdúszoboszlói fürdőben lévő orvosi rendelője előtt. A doktor azonban nem volt sehol. Nem találta sem a fürdő területén, sem a lakásán. Közben teltek a percek, forróbbá vált a hangulat is — egyre jobban zajongtak, nangoskodtak az emberek — a zajra vetődtem én is arrafelé.

A lehangosabbnak, G. J. elvtárs arcát soha nem felejttem el. Márkás vonása, szürös szeme, nyílt tekintete most is előttem van. Dorogról jött Szoboszlóra, két hétre. Azt mondta munkavezető. De itt a rendelő előtt hol kiabált, hol méltatlankodott, hol mind a kettőt egyszerre csinálta. Majd bekapta a körülötte állókat. **Disznóság** — ez volt a legfinomabb jelzője, ezt is a káromkodások közé rejtetve.

— Na, — mondom Sz. L. barátomnak —, ha megjelenik a doktor, lesz mit hallgatnia. Csak tettelegességre ne ragadtassa magát — bensőmben ezt szívből kívántam.

— En majd megmutatom ennek a dokornak, hogy a bányászokkal szemben nem lehet...

Nem jutott tovább G. J., mert a rendelő ajtajában váratlanul ott állt már dr. Csomor Benó, a fürdőorvos.

— Az újszülött üdvözlését hoztam el mindnyájuknak. Fiú lett a csibész, azért ment oly nehezen... — így az orvos.

Erre aztán, aki az előbb mérges volt, még az is elnevette magát. G. J. elvtársat azonban... ezek a szavak sem „hatották” meg. Ha nem is hangosan — magában tovább dübörgött.

— Látom elvtársak, nagy a zavar, nem tudják biztos, hogy ki mikor érkezett, és ezért ki, mikor következnek — folytatta Csomor. — Ezért — és itt megnyomta a szót — egy „rendfelelőst” javaslok, aki felügyel a rendre...

Nem várta senki ezt a folytatást — különösen nem G. J. elvtárs. De amikor lett nagy a meglepetés, amikor G. J.-t érte a doktor megismerkedése...

Most, hogy visszapergetem előtte a néhány hónappal ezelőtti történeteket, látom a dokornak, ha néha huncort is, jól esik, tetszik neki, amit mondok: G. J. elvtársnál jobbat nem is választhatott, akár hiszi, akár nem, olyan rend és csend volt aztán a rendelő előtt, mint a katonaságnál.

A doktor egy levelet vesz elő díszes emlékkönyvéből, elém teszi. G. J. Dorog — a feladója, benne sok, sok köszönő szó. — Csomor folytatja: De ha már itt tartunk, hadd mutassak néhányat. És a sok levél között találomra négyet-ötöt elővesz a doktor. R. T. írta, Budapestről, a Dohány utca 20. alól. **„Tovább javul az állapotom, szépen múlik a bõrgyulladás...”** N. J., a Rákosi Művekől: **„Igen tisztelt Fürdőorvos elvtárs! Igérettemhez híven beszámolókat arról, hogy hazatértem óta sem újult ki az excémám. Mégegyszer köszönöm szíves fáradozását, hogy csodálatos vizükben megszabadultam ettől a súlyosan kínzó betegségtől.”** V. Á.-né (Szeged), egy MÁV-félenőr felesége azért mondott köszönetet, mert derékszábjától szabadult meg Hajdúszoboszlón. Csordás Károly tiszabezdéli tsz tag, mint levelében írta, két évig nem dolgozott, annyira bántotta az isziása, **„A szoboszlói vízben,**

A HÍRES „CSODAFORRÁS” VÁROSÁBAN

a doktor elvtárs segítségével teljesen meggyógyultam. — ez áll az ötvenegy éves férfi köszönő soráiban.

— **Aranyat ér** ez a szoboszlói víz — sokszere meggyógyultak már abban — teszi hozzá fellelkesülve. — Európában egyedül áll a maga nemében. Bórbajosokról tudok, vagy olyanokról, akiknek például a fejbőrt olyan gombabetegség támadta meg, hogy a leghíresebb orvosok hiába próbálták kvarccal, röntgennel, kenőcsökkel gyógyítani — itt, néhány heti fürdés után a betegségnem nyoma sem maradt. Sok tízezer fürdővendégről szólnak, akinek reuma, csúsz, köszvény, ízületi bántalmait, gyomorsavtúlingését, légzőszervi bántalmait gyógyította meg ez a víz. Sok esetben használt a gyermekbénulásos betegségekben szenvedőknél. Sok, sok szülő köszönőlevele bizonyítja a víz nagyszerű hatását. Számos nőbetegség teljes gyógyítására is kiváló... Még sem hasznosítjuk, ahogy kellene... Milliók folynak el ebben a városban...

A dokornak igaza van. Érzem abból a féltő szeretetből, ami kicseng szavai súlyából... Kiáltani szeretnék, amikor ezeket hallom... **Elvtársak! Építsük tovább Hajdúszoboszlót, az ország legszebb fürdővárosává, a fürdőt gyógyfürdővé, szépítsük utcáit, tereit, parkjait, teremtsünk még több kulturális és szórakozóhelyet a hazai és külföldi vendégek számára!**

Nem azt mondom, hogy nem fejlődött az utóbbi időben ez a város. Hazudnék, ha ilyen állítanék. De nem annyit, amennyit megérdemelne.

Böngészek a fürdő történetében. Nézem az 1927-es adatokat, amikor „ideiglenes fürdőfürdő” állt a Bánomkert előtt és a nyári idényben nagyjából 800 jegy kelet el naponta. Egy évvel később a 20.000-es szám 93.000-re emelkedett. Tizenhárom év elteltével 1941-ben a fürdő pénztára 395.870 jegyét adott el. És a múlt esztendőben? Dicsőre méltó adatot kapunk. 635.000 fürdőző... Soha még ennyien nem fürdtek a szoboszlói „csodaforrás” vizében...

A város? A krónika azt tartja, hogy 30 évvel ezelőtt, 1925-ben még az is bejött Debrecenbe Hajdúszoboszlóról, aki egy gombostűt akart vásárolni. Álmosság húzódtott végig a városra. Sár mindenfelé. A fagyolt tönkrement téglajárdák az ember szemé közé fröcsköltek az iszapot. Idegen csak úgy ismerte, „sáros fészek”, ahol nem volt forgalom, rosszul mentek az üzletek, — ez volt Hajdúszoboszló.

Ma? Gyönyörű állomás, rendezett utak, sok virág az utcákon, a tanácsháza előtt pompás park, üzletsorok, nagy forgalommal. Több utcát már aszfalt borít, mozi, néhány évvel ezelőtti gyönyörű kultúrház épült, forgalmas napokon 15—20 autóbussz szállítja a vasúttól az érkezőt — és volt olyan vasárnap ebben az esztendőben, hogy 14.000 ember fürdött és szorongott, mint a hering a strandfürdőben.

Mindez nagyon szép, igazán nagyszerű eredmény. De kevés. Többre, nagyobb kényelemre, sok új létesítményre lenne szükség. Akkor lenne csak igazán nagy idegenforgalom.

A megvalósulásra váró tervek készen vannak — kivitelezésre várnak. És mondja a doktor egymásután... reuma-kórház, gyógy szálló, a fürdőben előfürdő, sulfürfürdő (a porckorongsérv betegségek gyógyítására), vetkőző és pihenő (ez talán a legfontosabb). Csak már látanom megvalósulni

ezeket a terveket... Néhány esztendő alatt duplán behozná a befektetést... Mert vannak még ezenkívül is lehetőségek... A fürdőt, igaz már a gyógyforrás vizével fűtjük, de azzal lehetne sok intézményt. A fürdőtől alig száz méterre van a SZOT-üdülő, vagy az állomásépület tövében van az egyik forrás, mégis színtelen, fával fűtenek a SZOT-üdülőben is, az állomás is. Ezeket lehetne megtakarítani... A kertészet már kezd jövedelmezni — ott is a meleg vizet használják. Az ország egyik legnagyobb melegegységét lehetne Hajdúszoboszlón megcsinálni.

A lehetőségek egymás mellett sorakoznak. A doktor nem hagy ki egyet sem. Már az igen keresett „Hajdú-víz” problémát feszegeti. A nyáron, a nagy forgalom idején hol üveg nem volt, hol szénvast nem volt, hol víz nem volt, ott ahol óriási mennyiségben megy a víz veszendőbe.

A szórakozás szorosan egybefügg az üdüléssel, gyógyulással. — A Gambrius-szállót és éttermet visszakapta Hajdúszoboszló — újságolom. A rendőrség a napokban már átadta a belkereskedelmi minisztériumnak. Nem mondom újságot.

— Nagy öröm ért, amikor ezt egy órával előbb hallottam — így a doktor. — Eppen ideje már Végre lesz ismét egy reprezentatív szállodája és étterme Szoboszlónak. Nem mennek majd oly gyakran, mint a nyáron a külföldi utasok a tanácselnök elvtársához, hogy biztosítson sokkal több szórakozási lehetőséget. Ha az eső esett, bizony az üdülők nagy része a szobákba kényszerült... — A fürdővendéglő is naggyobbitásra szorulna... Aztár „gombákat” építsenek, olyanokat, mint a Balaton partján, Siofokon, Lellén, Püredén, a Vörösföldváron. Mi volt itt a károk... A fürdő irodájától pár lépnyire a földművelésügyi kerületi büféje, ahol az idény nagy részében csak rothadt gyümölcsöt árultak. Bőségesebb és választékosabb ellátást kell a város... — Halgatnám tovább a dokort — de kötelessége szólítja. Cseng a telefon, a Vörös Hadsereg útján lévő gyógyszerár kéri. Vagy a fürdő ideje, fáradojon oda...

Kint az utcán az ember szemébe fújja a szél a havat... A doktor azonban fel sem veszi. A búcsúzással lelkemre köti... Nehogy a neve szerepeljen a cikkekben, hisz a szoboszlóiak, a népfőnt, mind együtt azt akarják, amit ő, bárki kérdezzék meg. De ezt feltétlenül tegyem meg... Megsértődne a doktor, ha nem tennék eleget kívánságának. Ha a tanács vezetőimnek, a népfőnt helyi bizottsága tagjainak véleményét nem kérném ki. Itt összegyezem, amit összegyjűjtöttem. A múlt esztendőben újjáépült a fedett uszoda, az idén már többet akarnak tenni. A népfőnt bevette akcióprogramjába, hogy a fedett uszoda és az iszapoló között fedett folyosót építenek. A kádfürdőben lévő kádak számát duplájára emelik. Felépítik a villanytelepen ledőlt hűtőtornyot, hogy az általában 72—78 fokos hőforrás vizét megfelelő hőmérsékletre lehűtsék. Kabinokat építenek — ebben a népfőnt azonban várja a különböző üzemelek segítségét. A piacot a tangazdaság épülete elől áttelepítik a Bányász utcában lévő két. és fé holdas telekre. Helyében park lesz. Végig a Vörös Hadsereg útját csatónázzák, részben helyi részben minisztériumi segítséggel...

A milliók ma még elfolynak... Ez tény, letagadhatatlan tény... Hogy holnap, holnapután mi lesz? Ez a hajdúszoboszlóiaktól, a pártbizottságtól, tanácsától, népfőnt-bizottságtól — a néptől függ.

A derék dokortól is: **VADAS GYÖRGY**

A NÉPLAP RÁDIÓMŰSORA

Vasárnap

KOSSUTH-RÁDIÓ
 4.30—8: Reggeli zene, 8.10: Egy falu — egy nótá, 9: Zenés fejtörő, 10: Vasárnapi levél, 10.10: Kívánságok klubja 11: Agit. prop. műsor, 12.15: Jó ebédhez szól a nótá, 13.15: Jó munkáért — szép muzsikát, — 14.15: A Magyar Rádió szimfonikus zenekara játszik, 15.25: Liszt-művek, 5.30: Egy hét a külföldi szívesen, 5.45: Szív küldi szívesen, 6.15: Kiható, 17: Szórakoztató zene, 17.10: Hangképek a Bp. Vörösa-lomog — Bp. Honvéd bajnoki labdarúgó mérkőzésről, 17.40: Kincses Kalandárium, 18.40: A film diadalútja, 19.10: Szív küldi szívesen, 19.30: Az épülő kommunizmus nagy országában, 20: Esti Híradó, 20.20: Túlass velünk, 20.50: Zenés irodalmi műsor, 21.30: A vasárnap sportja, 3.10: Szovjet szerzők operettjeiből, 3.05: Hangképek Budapest hangversenytermeiből.

PETŐFI-RÁDIÓ
 8: Népi zene, 8.30: Vallásos félóra a stúdióból, 9: Falurádió, 9.30: Miskolc bástya lemezestádjá, 10.10: Szív küldi szívesen, 11: Népek dalai és táncok, 11.50: Vidám zenés vasárnap délután, 12.30: A világirodalom humora, 13: Hangképek, 14: A Magyar Operettzenekar játszik, 15: Apáczai Csere János, a magyar épművelés úttörője, 15.20: Színes sokor, 16: Felgördül a függöny, — 7: A kiskakas gyémántfelkrajcárja, 17.40: Könnyű szimfonikus zene, 18.35: Hangképek, 19.10: A szovjet nők II. kongresszusa.

Hétfő

KOSSUTH-RÁDIÓ
 8.22: Műsorismertetés, 8.30: Zenekari hangverseny, 9.20: Szellemi öltöztetés, 9.40: A Gyermekrádió műsora, 10.10: Hangképek, 10.30: Ovodások műsora, 11: Magyar operák, 11.30: Egy gyűlésen, 12.10: Operett-részletek, 12.45: Beszélő atlasz, 13: Magyar népdalok, 14.25: Utóéjszaka, 15.40: Hangképek, 16: Fény-szórá, 16.25: A középiskolások zenéi műsora, 16.40: Kodály népdalfeldolgozások, 17.10: A rádió válaszol falusi hallgatóknak, 17.30: Egy falu — egy nótá, 18: Agit. prop. műsor, 18.20: Kórusok, 18.40: A rádió tudományos híradója, 19: Jó munkáért — szép muzsikát, 20: Esti Híradó, — 20.20: Hangképek, 20.50: Hajnal Anna versét, 21: Szülőknék — nevelésről, 21.20: Vidám zene.

PETŐFI-RÁDIÓ
 6.50: Népdalfeldolgozások, 11.30: Műsorzárás, 14: Szimfonikus zene, 14.40: Ifj. Magyar Imre és zenekara játszik, 15.10: Valok, 15.30: Szécsi Magda hegedű, 15.55: Szív küldi szívesen, 16.30: Műsor az ütfőnk zenel szakköreiből, 17.25: Hangképek, 17.50: Előadás, 18: Kamarazene, 18.52: Liszt-művek, 19: Pórizsi vendég, Zenés vigjáték három felvonásban, 21.47: Sporthíradó, 22: Vidám kórusok, 22.20: Zenekari hangverseny.

Kedd

KOSSUTH-RÁDIÓ
 8.22: Műsorismertetés, 8.30: A Zenezárdi Népi Zenekar műsora, — 9: Indulók és tómegelek, 9.15: Fialák sporthíradója, 9.40: Kis muzsikusoknál, 10.10: Dallal a világ körül, 11: Szimfonikus zene, 11.30: Dékány András két elbeszélése, — 12.15: A Magyar Rádió népi zenekara játszik, 13: Liszt-művek, 13.20: Operett-részletek, 14.25: Szellemi öltöztetés, 14.45: A Gyermekrádió műsora, 15: Az opera idényéből, 16: Ifjúsági műsor, 16.40: Az Allami Népi Együttműködés zenekara játszik, 17.10: A rádió válaszol falusi hallgatóknak, 17.30: Hangképek, 18: Agit. prop. műsor, 18.20: Szív küldi szívesen, 19: A világirodalom humora, 19.30: Táncezen, 20: Esti Híradó, 20.20: Táncezen, 20: Esti Híradó, 20.20: Mesék és dalok, 21.30: Énekari hangverseny, 22.20: Magyar tájak dalai, 23: Előadóművészek hangversenye.

PETŐFI-RÁDIÓ
 6.50: Szól a harmonika, 11.30: Műsorzárás, 14: Népek zenéje, 14.55: Hangképek, 15.30: Mozart kutyája, 16: Bihari, Rózsavölgyi és Rácz Pál szerzeményeiből, 17: Kamarazene, 17.30: Beszélő atlasz, 17.45: Táncezen, 18.30: Az épülő kommunizmus nagy országában, 19: Kérlek, Vigopera három felvonásba, 21: Szerenád-est, 21.30: Népzene, 22: Zenekari hangverseny, 23: Műsorzárás.

Szerda

KOSSUTH-RÁDIÓ
 8.22: Műsorismertetés, 8.30: Népszerű operaszínek, 9.20: A Gyermekrádió műsora, 9.40: Daltanulás, 10.10: Akiket mindig szívesen hallgatunk, 10.30: Ovodások műsora, 11: Délelőtti kórushangverseny, 11.30: Filmzene, 12.15: Táncezen, 13.10: A szobor neve, 13.20: A Somogyi és Pécsi Népi Zenekar játszik, 14.20: Kamarazene, 15.20: Ezerhektős boshorodó, 16: Délutáni hangverseny, 16.40: Kedves hallgatóink, 17.10: Lemetkőztél kérdések, 17.25: Szív küldi szívesen, 18: A virágzó mezőgazdaság után, 18.30: Huzal

Műki látogatása a népi zenekarnál, 19: Közös dolgainkról, 19.15: Jó munkáért — szép muzsikát, 20: Esti Híradó, 20.20: A lélek hívdása, 20.55: Táncezen, 22.10: Tíz perc külpolitika, 23.20: Hangképek, 23.40: Bizet-művek, 0.10: Régi magyar muzsika.

PETŐFI-RÁDIÓ
 6.50: Népdalok, kórusok előadásában, 11.30: Műsorzárás, 14: Hangképek, 14.40: Vidám melódiák, 15.20: Szirmai Albert operettjeiből, 16.20: Német gyerekek Párizsban, 16.40: Körösi Dudas Zoltán és zenekara játszik, 17.10: Az Oszpov-egyetemes műsorából, 17.20: Az erősből, 17.45: Lohoczky Éva magyar dalokat énekel, 18: Kamarazene, 18.30: Válaszok a hallgatók elméleti kérdéseire, — 18.50: Operett-részletek, 19.30: Az épülő kommunizmus nagy országában, 20: Kórusok, 20.20: Sporthíradó, 20.40: Operaszínek.

Csütörtök

KOSSUTH-RÁDIÓ
 8.22: Műsorismertetés, 8.30: Zenekari hangverseny, 9.20: Népek zenéje, 9.40: Zenélő doboz, 10.10: Délszláv népdalok, 10.30: Népművelési Híradó, 10.50: Szimfonikus táncok, 11.30: A szovjet irodalom története, 12.15: Népszerű nyitányok, 13: Ismeretterjesztő előadás, 13.20: Operett-dalok és kettősök, 14.25: A Rádió Gyermekújság műsora, 15.15: Népek zenéje, 15.30: Az épülő kommunizmus nagy országában, 16: Kórusok, 16.20: Puskin merzenésített verseiből, 16.40: Szív küldi szívesen, 17.10: A rádió válaszol falusi hallgatóknak, 17.30: Egy falu — egy nótá, 18: Agit. prop. műsor, 18.20: Operett-részletek, 19: Ifjú Egyetel, 19.30: Táncezen, 20: Esti Híradó, — 20.20: Hangképek, 20.50: Hajnal Anna versét, 21: Szülőknék — nevelésről, 21.20: Vidám zene.

PETŐFI-RÁDIÓ
 6.50: Népdalfeldolgozások, 11.30: Műsorzárás, 14: Szimfonikus zene, 14.40: Ifj. Magyar Imre és zenekara játszik, 15.10: Valok, 15.30: Szécsi Magda hegedű, 15.55: Szív küldi szívesen, 16.30: Műsor az ütfőnk zenel szakköreiből, 17.25: Hangképek, 17.50: Előadás, 18: Kamarazene, 18.52: Liszt-művek, 19: Pórizsi vendég, Zenés vigjáték három felvonásban, 21.47: Sporthíradó, 22: Vidám kórusok, 22.20: Zenekari hangverseny.

Péntek

KOSSUTH-RÁDIÓ
 8.22: Műsorismertetés, 8.30: Lakatos Vince és zenekara játszik, 9: Indulók és tómegelek, 9.20: A vidám ütfőnk itika, 10.10: Kután Ilona énekel, 10.30: Ovodások műsora, — 10.50: Az okos Macskó, 11.30: Hangképek, 11.30: Előadás, 12.15: Magyar nóták és csárdások, 13: Táncezen, — 14.25: Utóéjszaka, 14.50: Háború Jenő fagottok, 15.10: Kónyes krónika, 15.40: Hangképek, 16: A kis Charles szerencsése, 16.40: Zenekari hangverseny, 17.10: Az élet hajnalán, 17.30: Szív küldi szívesen, 18: Ipari műsor, 18.30: Facipó... 18.45: Hangképek, 19: Külpolitikai kérdésekre válaszolunk, 19.15: Jó munkáért — szép muzsikát, 20: Esti Híradó, 21.30: Sporthíradó, 22.10: Tíz perc külpolitika, 22.20: Táncezen, 22.45: Gábor Andor verseiből, 23: Esztrádzene, 23.34: Lassan lezáll az éj.

Szombat

KOSSUTH-RÁDIÓ
 8.22: Műsorismertetés, 8.30: Szórakoztató fűvőzene, 8.50: Operett-részletek, 10.10: Zenekari hangverseny, 11: A Zeneművészeti Főiskola hallgatóinak hangversenye, 11.30: Orvosi tanácsok, 1.40: Ifjúsági kórusok énekelek, 12.15: Déli hangverseny, 13: Magyar népdalok és táncok, 13.40: Fűvőzene, 14.25: Goldmark Károly művésze, 15.20: Előadás, Szív küldi szívesen, 16.10: Vonósnyegyes, 16.40: Kedves hallgatóink! 17.10: A Népművészeti Intézet műsora, 17.30: Szövetkezeti Híradó, 18: Egy falu — egy nótá, 18.30: Az épülő kommunizmus nagy országában, 19: Ajándék-műsor kiváló dolgozóknak, 20: Baráti Híradó, 20.20: Téli este...

PETŐFI-RÁDIÓ

6.50: Filmzene, 11.30: Műsorzárás, 14: Operett-részletek, 14.55: Mópiz, Zsigmond két elbeszélése, 15.20: Az opera mindenkié, 16.20: Előadás, — 16.40: Táncezen, 17.10: Orosz nyelv-tanfolyam haladóknak, 17.30: Kodály műveiből, 18: Fhnuogor rokonnépek meséiből, 18.30: Szív küldi szívesen, 19: Tíz perc közigazdaság, 19.10: Nagy együttékek műsorából, 19.40: Szovjet előadóművészek műsorából, 20.20: Sporthíradó, 20.40: Klasszikus operett-részletek, 21.20: Táncezen.

Milliók „folynak” el Hajdúszoboszlón

Nagyszerű ember ez a Csomor doktor. Ha nem ismerném közelebbről lehet néha másképp vélekednék. De, mert fél éves barátság fűz hozzá, azt tartom, hogy bár lenne sok, sok ilyen lelkes, odaadó, ügyes, és tisztaszívű orvosunk.

Furcsa körülmények közt ismerem meg.

A HIRES „CSODAFORRÁS” VÁROSÁBAN

a doktor elvtárs segítségével teljesen meggyógyultam. — ez áll az ötvenegy éves férfi köszönő soraiiban.

A múlt nyár egyik forró délelőttén, amikor oly nagy volt a hőség, hogy árnyékban is legálabb harminec fokot mutatott a hőmérő — ötvenen várokoztak a hajdúszoboszlói fürdőben lévő orvosi rendelője előtt. A doktor azonban nem volt sehol. Nem találták sem a fürdő területén, sem a lakásán. Közben álltak a percek, forróbbá vált a hangulat is — egyre jobban zajongtak, hangoskodtak az emberek — a zajra vetődtem én is arafelé.

A lehangosabbnak, G. J. elvtárs arcát soha nem felejttem el. Markáns vonása, szürös szeme, nyílt tekintete most is előttem van. Dorogó jött Szoboszlóra, két hétre. Azt mondta munkavezető. De itt a rendelő előtt hol kiabált, hol méltatlankodott, hol mind a kettőt egyszerre csinálta. Majd bekapta a körülötte állókat. **Dísznőség** — ez volt a legfinomabb jelzője, ezt is a káromkodások közé rejtette.

— Na, — mondom Sz. L. barátomnak —, ha megjelenik a doktor, lesz mit hallgatni. Csak tettelegességre ne ragadtassa magát — bensőmben ezt szívből kívántam.

— Én majd megmutatom ennek a dokornak, hogy a bányászokkal szemben nem lehet...

Nem jutott tovább G. J., mert a rendelő ajtajában váratlanul ott állt már dr. Csomor Benő, a fürdőorvos.

— Az újszülött üdvözlését hoztam el mindnyájuknak. Fiú lett a csibész, azért ment oly nehezen... — így az orvos.

Erre aztán, aki az előbb mérges volt, még az is elnevette magát. G. J. elvtársat azonban... ezek a szavak sem „hatották” meg. Ha nem is hangosan — magában tovább dünnyögött.

— Látom elvtársak, nagy a zavar, nem tudják biztos, hogy ki mikor érkezik, és ezért ki, mikor következik — folytatta Csomor. — Ezért — és itt megnyomta a szót — egy „rendfelöltés” javaslok, aki felügyel a rendre... Nem várta senki ezt a folytatást — különösen nem G. J. elvtárs. De akkor lett nagy a meglepetés, amikor G. J.-t érte a doktor megütszítettése...

Most, hogy visszapergetem előtte a néhány hónapja elzömlött történeteket, látom a dokornon, ha néha hunyorít is, jól esik, tetszik neki, amit mondok: G. J. elvtársnál jobbat nem is választhattam, akár hiszi, akár nem, olyan rend és csend volt aztán a rendelő előtt, mint a katonaságnál.

A doktor egy levelet vesz elő díszes emlékkönyvből, elém teszi. G. J. Dorog — a feladója, benne sok, sok köszönő szó. — Csomor folytatja: De ha már itt tartunk, had mutassak néhányat. És a sok levél között találomra négyet-ötöt elővesz a doktor. R. T. írta, Budapestről, a Dohány utca 20. alól. „Tovább javul az állapotom, szépen múlik a bõrgyulladás...” N. J., a Rákosi Művekből: „Igen tisztelt Fõorvos elvtárs! Igéretemhez híven beszámoló arról, hogy hazatértem óta sem újult ki az excémám. Megegyszer köszönöm szíves fáradozását, hogy csodálatos vizikben megszabadultam ettõl a súlyosan kínzó betegségtõl.” V. A.-né (Szeged), egy MÁV főellenõr felesége azért mondott köszönetet, mert derékszabájától szabadult meg Hajdúszoboszlón. Csordás Károly tiszabedédi tsz tag, mint leveleiben írta, két évig nem dolgozott, annyira bántotta az isziása, „A szoboszlói vízben,

— **Aranyat ér** ez a szoboszlói víz — sokszereken meggyógyultak már abban — teszi hozzá fellelkesülve. — Európában egyedül áll a maga nemében. Bõrbajokokról tudok, vagy olyanokról, akiknek például a fejbõrét olyan gombabetegség támadta meg, hogy a leghíresebb orvosok hiába próbálták kvarccal, röntgennel, kenõcsökkel gyógyítani — itt, néhány heti fürdés után a betegségnek nyoma sem maradt. Sok tízezer fürdõvendégrõl szõlok, akinek reuma, csúz, kõszvény, izületi bántalmait, gyomorsavtúltergését, légzõszervi bántalmait gyógyította meg ez a víz. Sok esetben használt a gyermekbénulásos betegségekben szenvedõknél. Sok, sok szülõ köszönõlevele bizonyítja a víz nagyszerû hatását. Számos nõbetegség teljes gyógyítására is kiváló... Még sem hasznosítjuk, ahogy kellene... Milliók folynak el ebben a városban...

A dokornak igaza van. Erzem abból a féltõ szeretetbõl, ami kicseng szavai súlyából... Kiáltani szeretnék, amikor ezeket hallom... **Elvtársak! Építsük tovább Hajdúszoboszlót, az ország legszebb fürdõvárosává, a fürdõt gyógyfürdõvé, szépségszõkét, teremt, parkjait, teremtsünk még több kulturális és szórakozóhelyet a hazai és külföldi vendégek számára!**

Nem azt mondom, hogy nem fejlődött az utóbbi idõben ez a város. Hazudnék, ha ilyen állítanék. De nem annyit, amennyit megérdemelne.

Bõngészlek a fürdõ történetében. Nézem az 1927-es adatokat, amikor „ideiglenes fõvénnyfürdõ” állt a Bánom-kert elõtt és a nyári idényben átlagosan 800 jegy kelt el naponta. Egy évvel késõbb a 20.000-es számmal 93.000-re emelkedett. Tizenhárom év eltelté után 1941-ben a fürdõ pénztára 395.870 jegyet adott el. És a múlt esztendõben? Dicsõrevaló méltó adatot kapunk. 635.000 fürdõdõzõ... Soha még ennyien nem fürdõdtek a szoboszlói „csodaforrás” vizében...

A város? A krónika azt tartja, hogy 30 évvel ezelõtt, 1925-ben még az is bejött Debrecenbe Hajdúszoboszlóról, aki egy gombostû akart vásárolni. Álmosság húzódtott végig a városra. Sár mindenfelé. A fagyolt tönkrement téglajárdák az ember szeme közé fröcsköltek az iszapot. Idegen csak úgy ismerte, „sáros fészkek”, ahol nem volt forgalom, rosszul mentek az üzletek, — ez volt Hajdúszoboszló. Ma? Gyönyörû állomás, rendezett utak, sok virág az utcákon, a tanácssháza elõtt pompás park, üzletsorok, nagy forgalommal. Több utcát már aszfalt borít, mozi, néhány évvel ezelõtt gyönyörû kultúrház épült, forgalmas napokon 15—20 autóbussz szállítja a vasúttól az érkezõt — és volt olyan vasárnap ebben az esztendőben, hogy 14.000 ember fürdõdött és szorongott, mint a hering a strandfürdõben.

Mindez nagyon szép, igazán nagyszerû eredmény. De kevés. Többre, nagyobb kényelemre, sok új létesítményre lenne szükség. Akkor lenne csak igazán nagy idegenforgalom.

A megvalósulásra váró tervek készen vannak — kivitelezésre várnak.

És mondja a doktor egymásután... reuma-kórház, gyógy szálló, a fürdõben elõfürdõ, súlyfürdõ (a porckorongsérv betegségek gyógyítására), vetkõzõ és pihenõ (ez talán a legfontosabb). Csak már látnám megvalósulni

ezeket a terveket... Néhány esztendő alatt duplán behozná a befektetést... Mert vannak még ezenkívül is lehetőségek... A fürdõt, igaz már a gyógyforrás vízzel fűtjük, de azzal lehetne sok intézményt. A fürdõtõl alig száz méterre van a SZOT-üdülõ, vagy az állomásépület tövében van az egyik forrás, mégis szénnel, fával fűtenek a SZOT-üdülõben is, az állomás is. Ezeket lehetne megtakarítani... A kerítészet már kezd jövedelmezni — ott is a meleg vizet használják. Az ország egyik legnagyobb melegágyi kertészetét lehetne Hajdúszoboszlón megcsinálni.

A lehetőségek egymás mellett sorakoznak. A doktor nem hagy ki egyet sem. Már az igen keresett „Hajdú-víz” problémát feszegeti. A nyáron, a nagy forgalom idején hol üveg nem volt, hol szénvast nem volt, hol víz nem volt, ott ahol óriási mennyiségben megy a víz veszendõbe.

A szórakozás szorosán egybefügg az üdüléssel, gyógyulással. — A Gamberinus-szállót és éttermet visszavettem Hajdúszoboszló — újságolom. A rendõrség a napokban már átadta a belkés reskedelmi minisztériumnak. Nem mondok újságot.

— Nagy öröm ért, amikor ezt egy órával elõbb hallottam — így a doktor. — Eppen ideje már Végre lesz ismét egy reprezentatív szállodája és étterme Szoboszlónak. Nem mennek majd olyan gyakran, mint a nyáron a küldõtségek a tanácselnõk elvtársához, hogy biztosítsanak sokkal több szórakozási lehetõséget. Ha az esõ esett, bizony az üdülõk nagy része a szobákba kényeszerült... — A fürdõvendéglõ is nagygobbitásra szorulna... Aztár „gombókat” építsenek, olyanokat, mint a Balaton partján, Siófokon, Lellén, Fürederen, vagy Földváron. Mi volt itt eddig? A fürdõ irodájától pár lépéssnyire a földmûvelõszövetkezet butítottja, ahol az idény nagy részében csak rothadt gyümölcsöt árusítottak. Bõségesebb és választékosabb ellátást kér ez a város... Hallgatnám tovább a dokortól — de kötelessége elszõlítja. Cseng a telefon, a Vörös Hadsereg útján levõ gyógyszerár kéri. Ha var ideje, fíradjon oda...

Kint az utcán az ember szemébe fújja a szél a havat... A doktor azonban fel sem veszi. A búcsúzásnál lelkemre kóti... Nehogy a neve szerepeljen a cikkekben, hisz a szoboszlóiak, a népfrent, mind együtt azt akarják, amit õ, bárki kérdezzék meg. De ezt feltétlenül tegyem meg... Megsértõdne a doktor, ha nem tennék eleget kívánságának. Ha a tanács vezetõinek, a népfrent helyi bizottsága tagjainak véleményét nem kérném ki. Itt összegyezem, amit összegyűjtöttem. A múlt esztendőben újjáépült a fedett uszoda, az idén már többet akarnak tenni. A népfrent bevette akcióprogramjába, hogy a fedett uszoda és az iszapolõ között fedett folyosót építenek. A kádfürdõben levõ kádak számát duplájára emelik. Felépítik a villanytelepen ledõlt hûtõtornyot, hogy az általában 72—76 fokos hõforrás vizét megfelelõ hõmérsékletre lehûtsék. Kabinokat építenek — ebben a népfrent azonban várja a különbözõ üzemelek segítségét. A piacot a tangazdaság épülete elõl áttelepítik a Bányász utcában levõ kék és fényholdas telekre. Helyében park lesz. Végig a Vörös Hadsereg útját csatornázzák, részben helyi részben minisztériumi segítséggel...

A milliók ma még elfolyó... Ez tény, letagadhatatlan tény... Hogy holnap, holnapután mi lesz? Ez a hajdúszoboszlóiaktól, a pártbizottságtól, tanácsától népfrent-bizottságtól — a néptõ függ.

A derék dokortól is. **VADAS GYÖRGY**

A NÉPLAP RÁDIÓMŰSORA

Vasárnap KOSSUTH-RÁDIÓ

4.30—8: Reggeli zene, 8.10: Egy falu — egy nõt, 9: Zenés fejtörõ, 10: Vasárnap levél, 10.10: Kívánságklubja 11: Agit. prop. mûsor, 12.15: Jó ebédhez szól a nõt, 13.15: Jó munkáért — szép muzsikát, — 14.15: A Magyar Rádió szimfonikus zenekara játszik, 15.25: Liszt-mûvek, 5.30: Egy hét a külpolitikában, — 5.45: Szív küldi szívnek szívesen, 6.15: Kilitõ, 17: Szórakoztató zene, 17.10: Hangképek a Bp. Vörös Lõvegõ-Bp. Honvéd bajnoki labdarugó mérkõzésrõl, 17.40: Kincses Kalandárium, 18.40: A film diadalútja, 19.10: Szív küldi szívnek szívesen, 9.30: Az épülõ kommunizmus nagy országában, 20: Esti Híradó, 20.20: Túllassz velünk, 20.50: Zenés irodalmi mûsor, 21.30: A vasárnap sportja, 21.10: Szovjet szerzõk operettjeibõl, 3.05: Hangképek Budapest hangversenytermeibõl,

PETÕFI-RÁDIÓ

8: Népi zene, 8.30: Vallásos félóra a stúdióból, 9: Falurádió, 9.30: Miska bácsi lemezsládája, 10.10: Szív küldi szívnek szívesen, 11: Népek dalai és táncai, 11.50: Vidám zenés vasárnap délelõtt, 12.30: A világirodalom humora, 13: Hanglemezek, 14: A Magyar Operettzenekar játszik, 15: Apáczai Csere János, a magyar népmûvelés úttörõje, 15.20: Színes sokor, 16: Feltõrdül a függõny, — 7: A kiskakas gyémántfélcraja, 7.40: Könnyû szimfonikus zene, 8.35: Hanglemezek, 19.10: A szovjet nõk II. kongresszusa.

Hétfõ KOSSUTH-RÁDIÓ

8.22: Mûsorismertetés, 8.30: Zenekari hangverseny, 9.20: Szellemi õtusa, 9.40: A Gyermekrádió mûsora, 10.10: Hanglemezek, 10.30: Ovodások mûsora, 11: Magyar operákból, 11.30: Egy gyûlésen, 12.10: Operett-részletek, 12.45: Beszélõ atlasz, 13: Magyar népdalok, 14.25: Utõtörõ-híradó, 14.50: Heti zenés kalendárium, 15.40: Hanglemezek, 16: Fény-szõrõ, 16.25: A középiskolások zenei mûsora, 16.40: Kodály népdalfeldolgozások, 17.10: A rádió válaszol falusi hallgatóinknak, 17.30: Egy falu — egy nõt, 18: Agit. prop. mûsor, 18.20: Kórusok, 18.40: A rádió tudományos híradója, 19: Jó munkáért — szép muzsikát! 20: Esti Híradó, — 20.20: Mai írók mûveibõl, 22.10: Tíz perc külpolitika, 22.20: Hazánk zenei életébõl, 23.30: A Magyar Rádió népi zenekara játszik.

PETÕFI-RÁDIÓ

6.50: Magyar indulók, — 14: Operarészletek, 15: Halló, itt Varsó! 15.40: Sárka bajszú katona, 16: Szív küldi szívnek szívesen, 16.30: A Magyar Rádió népi zenekara játszik, 17: Hanglemezek, 17.25: Filmzene, 18: Hanglemezek, 18.30: Mozart kamaramûveibõl, 19: Az épülõ kommunizmus nagy országában, — 19.30: Legkedvesebb verseimbõl, — 19.50: Operarészletek, 20.20: Sport-híradó, 20.40: Táncczene, 21.10: Magyar nõták, 22: Zenekari hangverseny.

Kedd KOSSUTH-RÁDIÓ

8.22: Mûsorismertetés, 8.30: A népszerű Népi Zenekar mûsora, — 9: Indulók és tömegdalok, 9.15: Fialók sporthíradója, 9.40: Kis muzsikásoknak, 10.10: Dallal a világ körül, 11: Szimfonikus zene, 11.30: Óskány András két elbeszélése, — 12.15: A Magyar Rádió népi zenekara játszik, 13: Liszt-mûvek, 13.20: Operett-részletek, 14.25: Szellemi õtusa, 14.45: A Gyermekrádió mûsora, 15: Az opera kincseibõl, 16: Ifjúsgági mûsor, 16.40: Az Állami Népi Együttes zenekara játszik, 17.10: A rádió válaszol falusi hallgatóinknak, 17.30: Hanglemezek, 18: Agit. prop. mûsor, 18.20: Szív küldi szívnek szívesen, 19: A világirodalom humora, 19.30: Táncczene, 20: Esti Híradó, 20.20: Dalai a Balkán-hegység, 20.50: Mesék és dalok, 21.30: Énekari hangverseny, 22.20: Magyar tájak dalai, 23: Adomómûvészek hangversenye.

PETÕFI-RÁDIÓ

6.50: Szól a harmonika, 11.30: Mûsorzárás, 14: Népek zenéje, 14.55: Hanglemezek, 15.30: Mozart kutyája, 16: Bihar, Rõzsvölgy és Rác Pál szerzeményeibõl, 17: Kamarazene, 17.30: Beszélõ atlasz, 17.45: Táncczene, 18.30: Az épülõ kommunizmus nagy országában, 19: Kérõk, Vigopera három felvonásba, 21: Szenvedés, 21.30: Népzene, 22: Zenekari hangverseny, 23: Mûsorzárás.

Szerda KOSSUTH-RÁDIÓ

8.22: Mûsorismertetés, 8.30: Népszerű operarészletek, 9.20: A Gyermekrádió mûsora, 9.40: Daltanulás, 10.10: Akiket mindig szívesen hallgatunk, 10.30: Ovodások mûsora, 11: Délelõtti kórusangverseny, 11.30: Filmzene, 12.15: Táncczene, 13.10: A szobor neve, 13.20: A Somogyi és Pécsi Népi Zenekar játszik, 14.20: Kamarazene, 15.20: Ezerhektõs bõshordó, 16: Délutáni hangverseny, 16.40: Kedves hallgatóink, 17.10: Feltetkezõl kérdések, 17.25: Szív küldi szívnek szívesen, 18: A virágzó mezõgazdaság után, 18.30: Huzal

Miki látogatása a népi zenekarnál, 19: Közös dolgainkról, 19.15: Jó munkáért — szép muzsikát! 20: Esti Híradó, 20.20: A lélek hívása, 20.55: Táncczene, 22.10: Tíz perc külpolitika, 23.20: Hanglemezek, 23.40: Bizet-mûvek, 0.10: Régi magyar muzsika.

PETÕFI-RÁDIÓ

6.50: Népdalok, kórusok elõadásában, 11.30: Mûsorzárás, 14: Hanglemezek, 14.40: Vidám melódiák, 15.20: Szirmai Albert operettjeibõl, 16.20: Német gyerekek Párizsban, 16.40: Körösi Dudus Zoltán és zenekara játszik, 17.10: Az Oszipov-együttes mûsorából, 17.20: Az erõsebb, 17.45: Lohoczkly Eva magyar dalokat énekel, 18: Kamarazene, 18.30: Válaszok a hallgatók elméleti kérdéseire, — 18.50: Operett-részletek, 19.30: Az épülõ kommunizmus nagy országában, 20: Kórusok, 20.20: Sporthíradó, 20.40: Operarészletek.

Csütörtök KOSSUTH-RÁDIÓ

8.22: Mûsorismertetés, 8.30: Zenekari hangverseny, 9.20: Népek zenéje, 9.40: Zenelõ doboz, 10.10: Délszláv népdalok, 10.30: Népmûvelési Híradó, 10.50: Szimfonikus táncok, 11.30: A szovjet irodalom története, 12.15: Népszerű nyitányok, 13: Ismeretterjesztõ elõadás, 13.20: Operett-dalok és keletésök, 14.25: A Rádió Gyermekújság mûsora, 15.15: Népek zenéje, 15.30: Az épülõ kommunizmus nagy országában, 16: Kórusok, 16.20: Puskin megzenésített verseibõl, 16.40: Szív küldi szívnek szívesen, 17.10: A rádió válaszol falusi hallgatóinknak, 17.30: Egy falu — egy nõt, 18: Agit. prop. mûsor, 18.20: Operett-részletek, 19: Ifjú Figyelõ, 19.30: Táncczene, 20: Esti Híradó, — 20.20: Hanglemezek, 20.50: Hajnal Anna versei, 21: Szülõknek — nevelésrõl, 21.20: Vidám zene.

PETÕFI-RÁDIÓ

6.50: Népdalfeldolgozások, 11.30: Mûsorzárás, 14: Szimfonikus zene, 14.40: Ifj. Magyar Imre és zenekara játszik, 15.10: Valkók, 15.30: Szécsi Magda hegedûl, 15.55: Szív küldi szívnek szívesen, 16.30: Mûsor az úttörõk zenei szakkörének, 17.25: Hanglemezek, 17.50: Elõadás, 18: Kamarazene, 18.52: Liszt-mûvek, 19: Párizsi Vendég. Zenés vígjáték három felvonásban, 21.47: Sporthíradó, 22: Vidám kórusok, 22.20: Zenekari hangverseny.

Péntek KOSSUTH-RÁDIÓ

8.22: Mûsorismertetés, 8.30: Lakatos Vince és zenekara játszik, 9: Indulók és tömegdalok, 9.20: A vidám úttörõk títka, 10.10: Kután Ilona énekel, 10.30: Ovodások mûsora, — 10.50: Az okos Mackó, 11: Hanglemezek, 11.30: Elõadás, 12.15: Magyar nõták és csárdások, 13: Táncczene, — 14.25: Utõtörõ-híradó, 14.50: Tábor Jenõ fagottozik, 15.10: Kényes krónika, 15.40: Hanglemezek, 16: A kis Charles szerencsése, 16.40: Zenekari hangverseny, 17.10: Az élet hajnalán, 17.30: Szív küldi szívnek szívesen, 18: Ipari mûsor, 18.30: Facipõ, — 18.45: Hanglemezek, 19: Külpolitikai kérdésekre válaszolunk, 19.15: Jó munkáért — szép muzsikát, 20: Esti Híradó, 21.30: Sporthíradó, 22.10: Tíz perc külpolitika, 22.20: Táncczene, 22.45: Gábor Andor verseibõl, 23: Esztrádzene, 23.34: Lassan le száll az éj.

PETÕFI-RÁDIÓ

6.50: Keringõk, 11.30: Mûsorzárás, 14: Operarészletek, 14.50: Népek dalai, 15.30: Modern zongoramuzsika, 16: Magyar népi muzsika, 17.10: Beethoven-mûvek, 18: Orsz. dalok, 18.30: Az épülõ kommunizmus nagy országában, 19: Magyar szerzõk kórusmûvei, 19.25: Elõadás, 19.40: A Magyar Rádió népi zenekara játszik, 20: Táncczene, 21: 900 millió... 21.30: Dvorszák-mûvek, 22.10: Népszerű Mozart-operákból, 23: Mûsorzárás.

Szombat KOSSUTH-RÁDIÓ

8.22: Mûsorismertetés, 8.30: Szórakoztató fûvésze, 8.50: Operarészletek, 10.10: Zenekari hangverseny, 11: A Zenemûvészeti Fõiskola hallgatóinak hangversenye, 11.30: Orvosi tanácsok, 1.40: Ifjúsgági kórusok énekelek, 12.15: Déli hangverseny, 13: Magyar népdalok és táncok, 13.40: Fûvésze, 14.25: Goldmark Károly mûvésztete, 15.20: Elõadás, Szív küldi szívnek szívesen, 16.10: Vonóségyes, 16.40: Kedves hallgatóink! 17.10: A Népmûvészeti intézet mûsora, 17.30: Szövetkezeti Híradó, 18: Egy falu — egy nõt, 18.30: Az épülõ kommunizmus nagy országában, 19: Ajándék-mûsor kiváló dolgozóknak, 20: Baráti Híradó, 20.20: Téli este...

PETÕFI-RÁDIÓ

6.50: Filmzene, 11.30: Mûsorzárás, 14: Operett-részletek, 14.55: Mõricek Zsigmond két elbeszélése, 15.20: Az opera mindenké, 16.20: Elõadás, — 16.40: Táncczene, 17.10: Orsz. nyelvtanfolyam haladóknak, 17.30: Kodály mûveibõl, 18: Finnugor rokonnépek meséibõl, 18.30: Szív küldi szívnek szívesen, 19: Tíz perc közigazdaság, 19.10: Nagy együttesek mûsorából, 19.40: Szovjet elõadómûvészek mûsorából, 20.20: Sporthíradó, 20.40: Klasszikus operett-részletek, 21.20: Táncczene.

KITÜNTETÉSEK

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa Hajdú-Bihar megye feloszlatásának tizedik évfordulója alkalmával kiváló munkájuk elismeréséül

a „Munka Erdemrend“ kitüntetés adományozta **Pálfi Sándornak**, a 61. Építőipari Tröszt igazgatójának, **Juhász Andrásnak** volt dohánygyári munkásnak, **Nagy Mihálynak**, a biharkeresztesi járási pártbizottság első titkárának, **dr. Juhász Géza** egyetemi tanárnak, **C. Nagy Gábornak**, a nagylétei járási pártbizottság első titkárának, **Gurbán Györgynek**, a DISZ Hajdú-Bihar megyei bizottsága titkárának;

a „Szocialista Munkáért Erdemérem“ kitüntetés adományozta **Bíri Andrásnak**, a Hajdú-Bihar megyei öthónapos pártiskola vezetőjének, **Gacsárdi Gyula** debreceni ácssegédnek, **Szatmári Imre** tsz tagnak, **Vasas Ferencnek**, a nádudvari földműveléssel foglalkozó járási pártbizottság első titkárának, **Simon Lajos** vagongyári nyugdíjas vasutasnak, **Boros Mihály** nyugdíjas vasutasnak, **Barczai Gyulának**, a debreceni marxista-leninista esti egyetem vezetőjének, **Baranyai Györgynek**, a debreceni városi pártbizottság titkárának, **Sütő Andrásnak**, a Hajdú-Bihar megyei pártbizottság fegyelmi referensének, **Abuczki Istvánnak**, a Hajdú-Bihar megyei pártbizottság munkatársának, **Mónus Antalnak**, a polgári járási pártbizottság titkárának, **Király Antalnak**, a polgári járási pártbizottság munkatársának, **Ólveti Lászlónak**, a biharkeresztesi járási pártbizottság munkatársának, **Nagy Károlynak**, a Hajdú-Bihar megyei pártbizottság munkatársának, **Nagy Károlynak**, a debreceni városi pártbizottság osztályvezetőjének, **Varga Ernőnek**, a Hajdú-Bihar megyei pártbizottság munkatársának, **Tóth Józsefnek**, a Hajdú-Bihar megyei pártbizottság nyilvántartójának, **Lovas Lászlónak**, a Hajdú-Bihar megyei pártbizottság munkatársának, **Cseh Sándor** instruktornak, **Nyékli Frigyes** gépkocsivezetőnek, **Tóth István** gépkocsivezetőnek, **Fábián Sándornak**, a Néplap munkatársának, **Fehér Lászlónak**, a Hajdú-Bihar megyei öthónapos pártiskola káderének, **Serflek Istvánnak**, a Hajdú-Bihar megyei öthónapos pártiskola tanárának, **Zsiros Lajosnak**, a debreceni városi DISZ bizottság titkárának, **Bartha Árpádnak**, az SZMT Hajdú-Bihar megyei kultúrfelelősének, **Blazsek Ferencnek**, a Debreceni Villamosvasút igazgatójának, **Balogh Endrénének**, a debreceni városi tanács vb. elnökhelyettesének, **Rösler Jánosnak**, az állami egyháziügyi hivatal Hajdú-Bihar megyei vezetőjének, **Csorvási Lajosnak**, a debreceni járási tanács mezőgazdasági osztályvezetőjének, **Nagy Gábornak**, a Hajdú-Bihar megyei tanács osztályvezetőjének, **Szarvas Jánosnak**, a Hajdú-Bihar megyei tanács előadóójának, **dr. Fónai Sándornak**, a Hajdú-Bihar megyei tanács osztályvezetőjének, **Andrási Istvánnak**, a debreceni tanács főmérnökének, **dr. Hajdú Jánosnak**, a debreceni városi tanács jogügyi főelőadóójának, **Nemes Sándor** vállalati igazgatójának, **Rásó Lajosnak**, a nádudvari Vörös Csillag tsz elnökhelyettesének, **Gál Sándor** tsz tagnak;

a „Munka Erdemérem“ kitüntetés adományozta:

Szeiffert Gergely gépállomási dolgozónak, **Berecki Gábor** gépállomási dolgozónak, **Tollas Sándornak**, a debreceni Rákosi-telepi Petőfi tsz elnökének, **Simon János** cipészegédnek, **dr. Juhász Nagy Sándornak**, az Ideiglenes Nemzetgyűlés elnökhelyettese özvegységének, **Medveczki Lajosnak**, a kereskedelmi alkalmazottak szakszervezete területi titkárának, **Szöllösi Imre** földesi tsz el-

nöknek, **ösv. Puskás Sándornak**, a Debrecen-Csapókerületi MINDSZ vezetőjének, **Tóth Józsefnek**, a debreceni Vas és Műszaki Nagykereskedelmi Vállalat vezetőjének, **Sinka András** vagongyári nyugdíjas lakatosnak, **Zsiros József** komádi párttitkárnak, **Vágó Józsefnek**, a debreceni járási pártbizottság osztályvezetőjének, **Bai Mihálynak**, a debreceni járási pártbizottság osztályvezetőjének, **Czipa Mihálynak**, a debreceni városi pártbizottság osztályvezetőjének, **Vész Katalinnak**, a Hajdú-Bihar megyei pártbizottság munkatársának, **Császi Jánosnak**, a Hajdú-Bihar megyei pártbizottság munkatársának, **Nagy Zsigmond** tsz tagnak, **Szűcs János** tsz tagnak, **Bagdi Károly** tsz tagnak, **Décséi István** sárrétudvari dolgozó parasztnak, **Rácz Elemérnek**, a berettyóújfalui járási DISZ bizottság titkárának, **Kurucz László** alapszervi titkárnak, **Lencsés László** dolgozó parasztnak, **Gy. Kiss József** tanácsai dolgozónak, **Kádár Bélának**, a Hajdú-Bihar megyei tanács főelőadóójának, **Perge Lajosnak**, a polgári járási pártbizottság munkatársának, **Nagy Ferenc** tsz tagnak, **Kobzos Irénnek**, a debreceni városi tanács osztályvezetőjének.

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Hajdú-Bihar megyei

Néplap munkatársai közül kiváló munkájuk elismeréséül

a „Munka Erdemrend“ kitüntetés adományozta **Kapusi Erzsébetnek**, a szerkesztőbizottság vezetőjének;

a „Szocialista Munkáért Erdemérem“ kitüntetés adományozta **Vadas György** újságírónak, **Pallás Imre** újságírónak, **Balogh Endrénének**, a Kiadói-vital vezetőjének;

a „Munka Erdemérem“ kitüntetés adományozta **Zsiros Demeter** Néplap levelezőnek, a bedői Uttörő tsz tagjának, **Ferenczi Péter** nyugdíjas nyomdásznak és **Hirsch Béla** gépszedőnek.

A kitüntetéseket **Nagy Dániel**, az Elnöki Tanács elnökhelyettese adta át. A kitüntetések átadása alkalmából megjelent **Barczai Gyula**, a Hajdú-Bihar megyei pártbizottság első titkára, **Kulcsár Ferenc**, a Hajdú-Bihar megyei pártbizottság másodtitkára, **Ambrus István**, a Hajdú-Bihar megyei pártbizottság titkára, **Tatár Kiss Lajos**, a Hajdú-Bihar megyei tanács elnöke, **Bartha János**, a Hazafias Népfront Hajdú-Bihar megyei bizottságának elnöke.

A kitüntetettek nevében **Juhász Géza**, a Kossuth Lajos Tudományegyetem tanára mondott köszönetet.

Köszöntjük

A KITÜNTETETTEKET

Hajdú-Bihar megyei pártfunkcionáriusokat, tanácsvezetőket, szellemi és fizikai dolgozókat, termelőszövetkezeti tagokat és háziasszonyokat, tanárokat és újságírókat tisztelettel ki tegnap az Elnöki Tanács Debrecenben. Tízéves harcban nagy jelentőségű cselekedeteiket vagy egyszerű hétköznapi tetteiket vitték véghez a kitüntetettek, — akik egyek voltak azonban abban, hogy mindannyian lelkes, becsületes, odaadó munkával szolgáltak rá a magas elismerésre.

Büszkék vagyunk a kitüntetettek — büszkén hajtuk meg előttük elismerésünk zászlóját. Köszöntsük hát őket, ebből az alkalomból. Illesse dicséret a csendes modorú, tisztaszívű és tisztakezü Pálfi Sándor építőmunkást, méltán érte a nagy megtiszteltetés; — Juhász Géza egyetemi tanárt, akit a minap jellemeztek — vérbeli demokrata, csupa szív és talpig becsület; — az öreg Zsiros Demeter, a bedői Uttörő Tsz tagját, ki a késő éjszakába nyúló esteiken reszkető ujjakkal írja értékes leveleit a Néplapnak; — Zsiros Józsefet, Komádi népszerű párttitkárát, — Császi Jánost, a megyei pártbizottság munkatársát, ezt a lelkesedni

tudó, őszinte, igaz embert, aki talán a legnagyobb taps között vette át kitüntetését. De Császi bácsi nem vette észre, hogy ekkor a mi szemünkől lassan patkzott a könny. A boldogságtól? Meghatódottságtól? Nem tudnánk megmondani. De folyt, potyogott, végig az arcunkon, az ünnepló ruhánkra. Ugy örültünk Császi bácsi megérdemelt kitüntetésének.

— Viseljük az elvtársak büszkén ezeket a kitüntetéseket — így fejezte be beszédét Nagy Dániel — és legyenek azok, hogy személyes példamutatóikkal még nagyszerűbb eredmények szülessenek. Császi elvtárs arcát figyeltük ekkor is — kemény akaratot olvastunk ki a nagy megilletődöttség mellett értelmes szeméből. Mintha azt mondta volna az összes nevében — úgy lesz, ígérem, elvtársak...

A kitüntetettek az út jelentős állomásához érkeztek — a megbecsülés, a szeretet özei valamennyit. A megpihenés... bűn lenne részükről. Fel, tovább kemény küzdelemre, a nehéz harcra, elvtársak! Sok sikert, jó egészséget kívánunk hozzá, és azt: szárnyalják túl nagyszerű eredményüket!

MUNKÁBAN... Egy fiatal mérnök tervei

Hajdú-Bihar megye üzemeiben számos fiatal mérnök kezdte meg munkáját az elmúlt nyáron. Ezek a fiatal mérnökök mind olyan felelős beosztást kaptak, amit a múltban csak hosszú évek múlva érthettek volna el. Megállják helyüket. Megkérdeztük **Kalmár Lászlót**, az Orvosi Műszergyár fiatal mérnökét, hogy nyilatkozzék munkájáról.

Milyen tervei vannak az 1955. évre?

— Az elmúlt évben — mondotta **Kalmár László**, — de ebben az évben is a műszaki fejlesztés vezetését bízták rám. Ebben az évben sokkal nagyobb feladat megoldása előtt állok, de nemcsak én, hanem a gyár valamennyi dolgozója. Negyvenegy olyan új, típusú cikknek a gyártását kell kikísérlelnünk, amit eddig még gyárunk nem készített. Ez magában véve nagy erőtpróba tesz bennünket. Az új év első munkanapján indítottuk utunk az egészségügyi minisztériumba az új típusú rozsdamentes sebvarrótú mintadarabját. De ez még csak a kezdőlépés. A munka zöme, dandárja ezután jön.

Milyen kísérleteket folytat a gyártmányok jobb minőségű előállítására érdekében?

— Meg kell mondanom, ezen a téren van bőven tennivaló. De talán kezdjem mindjárt az ele-

jén. Üzemünk vezetői, dolgozói az 1955-ös évben jobb minőségű áru előállítását tűzték ki célul. Ezt a törekvésünket részben az exportra készült árucikkeink, részben pedig a fokozottabb egészségvédelmünk is megkívánják tőlünk. Ennek érdekében például olyan orvosi műszereknél, mint az injekciós és a sebvarrótúknál kísérletezés alapján rájöttünk arra, hogy sokkal jobb anyagot kapunk, ha nem gázlángú edzést, hanem bizonyos hőfokot bíró sóval edzünk. Ezt, igaz, már az elmúlt év utolsó hónapjaiban is megpróbáltuk, de ebben az évben nagyobb mennyiségben térünk rá az ilyen edzésre.

— Ezzel a művelettel sokkal jobb minőségű árut tudunk készíteni, mint eddig. A további munkánk eredményesebbé tétele érdekében előreláthatólag február végére územbe helyezzük a gyűrűcsiszológépet. Itt, ebben az üzemben a húzó gyémántgyűrűket házilag felújítjuk és használjuk. Reméljük, hogy ebben az évben nem lesznek nagy akadályok, mert mi is tudunk majd megfelelő mennyiségű gyémántgyűrűket készíteni.

— További teendőnk a csőhúzó-üzemrész korszerűsítése. Az elmúlt évben ez az üzemrész 80 százalékos hulladékkal dolgozott. A leállító kemence tökéletesítésével több mint 5 százalékos hulladékanyag csökkentést érünk el, ami évi 50.000 forintos megtaka-

rítást jelent népgazdaságunk számára. Persze ez nem lesz könnyű feladat, de minden igyekezetünkkel azon vagyunk, hogy valóra tudjuk váltani. Fontos ez azért is, mert ebben az üzemrészben importanyagot dolgozunk. Ez évben korszerűsítjük a központi automatát is. Ha mindezek sikerülnek, akkor boldogan elmondhatom majd, hogy kísérletimmal nemcsak a minőség, anyagtakarékosság, hanem a munkakörülmények terén is igen komoly eredményt értem el. Egy gép két dolgozó munkáját végzi el és a termelékenység is másfélszeresére emelkedik.

A kísérleti és kutatási munkájához milyen segítséget kap az üzem vezetőitől és dolgozóitól?

— Júliusban kerültem a gyárba, négyéves egyetemi tanulmányaim után. Az első perctől kezdve megszerettem ezt a munkát, pedig igen sok nehézséggel kellett megküzdennem, igaz még most is. Ezek a nehézségek abból adódnak, hogy én szerszámgyépész voltam s csak úgy belecseppentem az orvosi műszerek gyártásába. Ez igen komoly fizikai és elméleti erő kifejtését követeli tőlem. A nehézségek leküzdésére sokkal könnyebb volt, mint ahogyan gondoltam. Olyan feladatok megoldását bízták rám, amit lel-

kesen és örömmel végeztem. Minden tudásomat bele adtam, hogy jó orvosi műszereket készíthessünk. A komoly megbízatások minden kisebbségérzésemet leküzdtek. A kísérleti munkám eddigi eredményeire, ahhoz, hogy a rozsdamentes sebvarrótú mintapéldányát az illetékesek felé továbbíthattuk, hogy 5 új típusú cikknek a nulszéria vezetését rám bízták, Uza Károly műszaki igazgatónak, **Borbély Sándor** elvtársnak köszönhetem. De sorolhatnám még tovább azokat a dolgozókat, akik igazi elvtársi segítséget nyújtának számomra. Érzem, hogy megbíznak bennem, számíthatnak rám. Örömmel és nagy tervekkel kezdtem meg az 1955-ös évet és remélem, hogy nem hozok szégyent tanárainkra, tanítómestereimre.

Minden célt és igyekezetem az, hogy elősegítem az üzem termelését és a lehető legjobb orvosi műszerek kerüljenek ki gyárunkból. Nagyon örülök, hogy ilyen dolgozók közé kerültem. Igérem, hogy bizalmukkal, komoly és felelős megbízásukkal nem élek vissza.

Kell-e ehhez hozzátenni valamit? Ugy vélem nem... (H)

Új erőművet helyeztek üzembe Kínában

Észak-Kína állandóan fejlődő ipari központjában kedden újabb erőművet helyeztek részlegesen üzembe. Az új erőmű a Szovjetunió nagyarányú segítségével épült és jelenlegi energiafejlesztő képessége harminchárom százalékkal fokozza az ipari központ eddigi áramfejlesztő kapacitását. Az építés első szakasza tizenhárom hónapig tartott, s a teljes erőművet 1957-ben helyezték üzembe.

Növekszik a drágaság Uruguayban

Montevideo (TASZSZ) Az uruguayi statisztikai hivatal adatai szerint 1954. januártól novemberig a létfenntartási költségek tíz százalékkal emelkedtek Uruguayban. Mint Hilmet parlamenti képviselő a képviselőház december 29-i ülésén kijelentette, 300.000 uruguayi (az ország lakosságának egyharmada) állandóan éheznek.

Hárommillió forintos beruházással bővül a debreceni Ruhagyár

Megyénk legnagyobb könnyűipari üzemének, a debreceni Ruhagyár dolgozóinak régi vágyuk, hogy egészséges, napfényes munkahelyre kerülhessenek. E vágyuk valóra válik. Az elmúlt év folyamán pártunk és kormányunk lehetővé tette, hogy a háború ideje alatt rommá vált gyárterületet helyre állítsák s ezzel együtt több munkahelyet bővítsenek, korszerűsítsenek. Erre a célra a Ruhagyár csaknem hárommillió forintot kapott, amelyből új épületszárnyat és emeletépítést végeztek el az építőiparral.

Az építkezést még tavaly megkezdtek. Azóta gyors ütemben folyik. Emelődaruk motorjának zúgása, csákányok, kalapácsok zaja tölti meg a Monti-eresdes

utca környékét, ahol a kiégett romfalaktak bontják a Hajdú megyei É. M. Állami Építőipari Vállalat dolgozói. Míg az egyik teremben a ruhagyáriak termelőmunkájukat végzik, a másikkban kőművesek, betonozó szakk munkások szorgoskodnak. A hideg időjárás ellenére is dolgoznak, pedig különösen most kettőzött erővel kell helytállaniuk. De nincs akadály. **Kotra Mihály** kőműves, **Almási Péter** ács, **Balogh Állványozó** brigád tagjai, **Kovács Miklós** gépkezelő csak úgy végzi munkáját, mintha nem minusz 10 fok alatti hideget tapasztalna a hőmérő higanyszála. Minden igyekezetükkel azon vannak, hogy határidő előtt felépíthessék az új üzemrész, hogy a

gyár pincéjében dolgozók világos, napfényes, egészséges munkahelyre kerülhessenek. Ezzel a tudattal irányítják nap, mint nap a munkát **Tóth Ferenc** főmérnök, **Szordai Ferenc** főépítésvezető. Ahol segítségre van szükség, azonnal megadják. Biztosítják a szükséges anyagokat, hogy az építkezésben akadály ne legyen. A közös cél, a kölcsönös megbecsülés, a megszervezett munka eredménye, hogy az építőipari vállalat dolgozói eredeti szerződésben vállalt kötelezettségüknek nemcsak hogy eleget tesznek, hanem pótvállalással túl is teljesítik.

Most minden igyekezetükkel azon vannak, hogy az év végére tervezett építkezést május 1-re átadhassák rendeltetésének.

A magyar nép összefogása, a nép kormányának segítségével új életet teremtett az árvízszújtotta Szigetközben

A nyári dunai árvíz idején a vad hullámok nagy pusztítást okoztak a Szigetközben. Sok községben egész utcákon dőltek össze, elpusztult a gazdagon termő szigetközi földeken a termés zöme. Népköztársaságunk kormányja — az állami költségvetésből igen jelentős összeget — több mint százmillió forintot bocsátott rendelkezésre az árvízkarók helyreállítására és a károsultak megsegítésére. A magyar nép — ahogy értesült az elemi csapástól — azonnal a kárvallottak, bajbajutottak segítségére sietett. Társadalmi gyűjtés keretében majdnem 65 millió forint pénzügyösszeg és ezenkívül jelentős mennyiségű egyéb adomány: termény, állat, élelmiszer, háztartási cikk és ruhanemű gyűlt össze.

Mindenirányú segítség

Az árvíz idején elsősorban az volt a törekvés, hogy a legnagyobb kárt szenvedett szigetközi lakosságot ellássák élelemmel, ruhával, ideiglenes hajlékkal, gondoskodjanak a megmentett jószágokról. Az árvízvesztély megszüntetési folyamatban gondoskodtak a rendezett visszatelepítésről, a lakosság ellátásáról, az állatállomány takarmányozásáról, az aratás és a betakarítás befejezéséről. Fontos közegészségügyi rendszabályokat hoztak. Huszonegyezer ember részvételével védőtáborban. A különleges egészségügyi osztályok 9500 kutat és 6800 lakóházat fertőtlenítettek. Elhelyezték az árvízkarosultak gyermekeit, s több mint 500 árvízkarosult gyermeket üdültettek hosszabb ideig. A lakosság gazdasági helyzetének megjavítására számos intézkedést tett kormányzatunk. Mintegy 15 millió forint-ra tehető az az összeg, amelyet az árvízkarosult lakosság adójából töröltek. A begyűjtési kötelezettségek törlesztésével, illetve mérséklésével pedig 600 vagon búza és egyéb termény, 67 vagon állat és állati termék, 19.000 hektoliter tej és 16.000 hektoliter bor beadást engedett el államunk.

A helyreállítási munkálatokban a legnagyobb feladat az

összedőlt és megrongálódott lakóházak újjáépítése, illetve helyreállítása volt. Az újjáépítéshez és helyreállításához 36 millió téglát, 7600 tonna cement, 4600 tonna égetett mészt, 4500 köbméter faanyag és számos egyéb építési anyag helyszíni szállításáról gondoskodtak. Az újjáépítési munkákban 62 mérnök, 770 kőműves, 300 ács és 120 egyéb szakmunkás vett részt.

Már minden árvíz-károsultnak van lakása

Az árvízszújtotta területek lakosságának, az ipari üzemek munkásainak, a néphadsereg harcosainak, a szovjet katonáknak, valamint a helyszíni érkezett szakmunkások összefogásának és lelkes munkájának eredményeként alig öt hónap alatt újjáépítettek 1513, helyreállítottak 1942 családi lakóházat. Megfeszített munkával sikerült elérni, hogy a tél beállta előtt valamennyi árvízkarosult család számára megfelelő lakás álljon rendelkezésre.

36.000 holdon ingyenes szántás

Az árvízkarosult termelősövetkezetek és egyénileg dolgozó parasztok ugyancsak jelentős támogatást kaptak. A gépállományok, a termelősövetkezeteknek 14.200 holdon, az egyénileg dolgozó parasztoknak 22.500 holdon végeztek el ingyenesen az őszi

szántási és egyéb talajmunkákat. Az árvízkarosultak az ingyenes szántáson kívül 15.200 mázsa vetőmagot és 1,5 millió forint segélyt kaptak az elpusztult gyümölcsfák pótlására.

Kormányzatunk gondoskodott a megrongálódott gátak, utak, hidak helyreállításáról és az újjáépítés költségeinek a villamoshálózatba történő bekapcsolásáról. Mintegy félmillió köbméter föld beépítésével helyreállították és megerősítették a megrongálódott gátakat, elkészült 170 km, az árvíz idején megrongálódott út, s befejezték a hidak helyreállítását is.

Az árvízkarók helyreállítására alakult kormánybizottság a társadalmi pénzügyadományokat az alábbiak szerint utalványozta: épület helyreállítási segélyekre 43.066.195,13, a kitelepített lakosság élelmiszerre és a visszatelepítés költségeire 5.400.115 forintot, a lakosság részére készpénzsegélyt 6.896.751,77 forintot, természetbeni takarmánysegélyekre 4.372.974,13 forintot, gyümölcsfák pótlására 1.500.000 forintot, a begyűjtött termények szállítási költségeire 151.000 forintot utalványozott, továbbá utólagos elszámolásra 3.635.078,56 forint jutott.

A magyar nép összefogása, segítő készsége, a nép kormányának segítségével tehát új életet teremtett azon a tájon, vidéken, ahol nyáron a Duna vad hullámai pusztítottak. (MTI)

Január 31-ig pótlékmentesen fizethető a kötelező biztosítás 1955. évi díja

Az Állami Biztosító a mezőgazdasági (tűz- és jég) biztosításra kötelezett termelősövetkezeteknek és egyéni gazdálkodóknak, továbbá a tűzbiztosításra kötelezett lakóépület-tulajdonosoknak, kisipari és földművelés-sövetkezeteknek az 1955. évre fizetendő díjat és az esetleges hátralékok feltüntetést kötelező biztosítási kötvényt küldött.

A Minisztertanács 1064/1954. sz. határozata értelmében a kötelező biztosítás 1955. évi díja — a mezőgazdasági termelősövetkezetek jégbiztosítási díjának kivételével — 1955. január 1-én esedékes és január 31-ig késedelmi pótlék nélkül fizetendő. A mezőgazdasági termelősövetkezetek jégbiztosítási díja 1955. III. negyedévében esedékes.

Késedelmes fizetésnél a díjat az esedékességtől számított havli 1 százalékpótlék terbeli, s az közzadók módjára behajtható.

A kivétel díj helyesbítését kérni lehet, ha a kötvényen feltüntetett lakóépületi és földterületi adatok a tényleges helyzettel ellentéren. A felszólítást a helyi tanácsnál díjmentesen kapható „változásjelentési lapot”, vagy egyszerű levélben az Állami Biztosító járási felügyelőségéhez kell küldeni. A felszólamlás adataira a tanács igazolás szükséges.

UNOKÁK

IRTA: IVAN ARAMILEV

Első vadászatomon nem volt szerencsém. Nagypapám öt foglyot lőtt, én egyetlen egyet sem! Szomorú dolog volt őrös vadásztársaságával végigbandukolni a falun! Pedig a táskák remekek voltak. A börtarisznára sajátkezűleg erősítettem rá tíz szíjat, rézgyűrűkkel a végén. Ha szerencsésebb lettem volna, minden szíjra akaszthattam volna egy madarat!

Mégis „zsákmány” nélkül kellett hazaindulnom. Két foglyot elhibáztam, a harmadik elrepült, mielőtt rálöttem volna. Könnyek gyűltek a szemembe, pedig egy zordon vadásznak nem illik sírni.

Nagypapám bölcs és jószívú ember volt. Amikor látta, milyen bánatos vagyok, ráakasztotta a tarisznyáma a három legnagyobb foglyot.

— Most már mehetsz, öcskös, — mondta kedvesen kacskintva. — Külsőben kényelmetlen dolog volna. Azt mon-

dának az emberek, na nézd csak, az öregnek több zsákmánya van, mint a fiatalnak.

Nagylasán mendégéltm a falu utcáján; visszatartottam nagyapát is, aki pedig magassabb volt nálam s hosszabbakat lépett. Hadd lássák a szomszédok zsákmányomat! Öregek, fiatalok hadd csodálják madarakkal szépen díszített tarisznyámat!

Meg is néztek ám! Irigykedve beszéltek rólam a velem egykorú fiúk. Anyám és nagyanyám szerencsét kívántak, Nyifont bácsi, a hallgatag és szenvedélyes vadász helyeslően bólintott, amikor a madaraimat meglátta. A dícsőséget olyan természetesen vettem, hogy lassankint már magam is azt hittem, én lőttem a foglyokat.

Csak nagypapó mondta, amikor kettesben maradtunk:

— De aztán ne gondold ám, hogy mindig én aggatok madarakat a ta-

risznyádra. Tanulj meg magad is vadászni. Nem lehet mindig más tollával ékeskedni!

Ez régen, nagyon régen történt. Most már magam is fehérhajú ember vagyok. De a szemem még éles, nem reszket a kezem. Vadászatról sem jövök haza zsákmány nélkül.

Amikor ma kiértem az erdőből, az úton egy legénykével találkoztam. Vadászni volt. Már minden történetét ellőtte és üres tarisznyával hazafelé tartott. Láthatólag nem volt pártfogó nagypapája.

Felajánlottam neki két fajdkakast, de visszautasította.

— Nem fogadok el alamizsnát!

— Szép, hogy ilyen büszke vagy — mondtam neki békítőleg, — de fogadd el mégis a fajdkakat. Nekem nincs unokám és én most adósságot törleszlek!

Zavartan és értetlenül nézett rám. Aztán elmondtam neki első va-

dászatom történetét és azt, hogy nagypapám hogyan segítette rajtam. Az ifjú elmosolyodott és hozzálátott, hogy tarisznyájára kösse a madarakat.

Meghatott és boldog volt. Az őszi szélről rózsaszínre csípett arca kisfiúsán ragyogott.

De azért én is hozzátettem annyit:

— Ne gondold, hogy mindig találkozom veled itt, hogy madarakat kössék a tarisznyádra; tanulj meg magad is vadászni. Nem lehet mindig a más tollával ékeskedni.

— Villagos — felelte. — Feltétlenül megtanulok pontosan célozni.

Elhallgatott, majd hozzátette:

— Aztán, ha majd én is idős ember leszek és találkozom valami fűszült fiatal vadással, megadom neki az adósságomat.

Erre aztán mindketten jóízűen nevetünk.

Fordította: Halmy Ferenc.

ÚJESZTENDŐRE

Nem számvetés kell, nem is szájalom —
Új esztendő jön, újabb ráadás.
Megtört a jég s a százkörmű fagyon
Csillog erekbe csordult olvadás.

Jöhet még tél, de nem lesz oly kemény.
S belénk is váshat még a fagy joga.
Kit egyszer megcsapott a déli szél,
Szűk már annak hősziklás otthona.

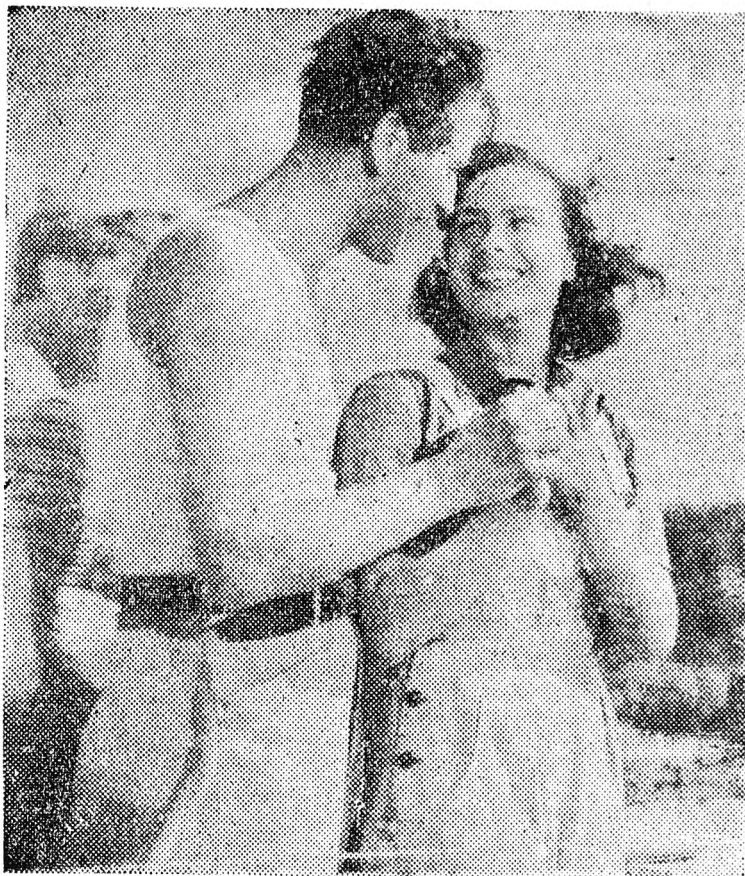
Andul, és a szívébe bújt meleg
Röpíti kedvét új tavasz elé...
Ne a tegnap fagyába nézettek,
Oesztendő legyen a tegnapié.

Kölyök világ! Múljon a jég kora,
Ne húzódjunk előre félve el.
Támadt kedvünk hétágú ostora,
Ha soha, most varázslatot mivel.

S most kell a kedv, most kell ám a varázs,
Nem hupp-hopp csakó, bocskor, köpenyeg,
Elszánt erő kell, kutya bajvivás,
Múltat sópró, tisztító fürgeteg.

KOCZOGH AKOS

Lengyel filmhét

Jelenet a „Kaland Marienstadtban” című filmről.

Január 13-tól 19-ig tartjuk hazánkban másodikban a lengyel filmhétet. A lengyel filmhét megismerteti majd bennünket a lengyel filmművészettel és számot ad a lengyel filmművészet hol állásáról is. Akik figyelemmel kísérték a lengyel filmművészet háború utáni fejlődését, az utóbbi években jelentős eredményeket tapasztalhattak. Ezek az eredmények megmutatkoznak a filmek művészi színvonalán, s a nézők számának emelkedésén is.

Már a felszabadulást követő első filmek is nagy feltűnést keltettek Európában. Az „Újjáépítjük Varsót” című film megmutatta a rommá-döntött Varsót, az építkezés kezdeti szakaszait és a jövő kilátásait. Az „Acél-szívek” a sziléziai kohászok ellenállásának hősi eposzát vitte a közönség elé. Az „Utolsó állomás” című film jóformán minden európai és tengerentúli országban bemutatásra került és hónapokig példátlan sikerrel vetítették. A fasiszta barbárságnak ez a megrázó vádirata emberek százereiben szólaltatta meg a lelkiismeret szavát és a nemzetközi béketábor egyik hatékony fegyvere lett. Alkotója Wanda Jakubowska megérdemelten vehette át a Nemzetközi Béke-díjat.

A január 13-19-ig megrendező lengyel filmhétben is olyan filmek kerülnek bemutatásra,

amelyek egyike már jelentős nemzetközi sikert ért el. Az „Oten a Barska utcából” című színes film a cannesi fesztiválon nyert díjat. A film a háborúban születésnek indult lengyel fiatalok kérdését veti fel izgalmas, ötletes módon. Rendezője Alexander Ford, az egyik legkiválóbb lengyel rendező.

A „Győzelem katonája” című film Wanda Jakubowska nemzetközi Béke-díjas rendező alkotása. Ez a nagyméretű, életrejeleszerű elbeszélés Karol Swierczewski Walter tábornok: hosszú és fordulatos életútját kíséri végig az 1905-ös forradalomtól az első és második világháborúig az ország újjáépítésének nehéz munkájáig.

A harmadik lengyel film a „Kaland Marienstadtban” egy színes vidám szerelmes történet, melyben a lengyel fiatalok életéről kapunk hiteles és megkapóan szép képet. Mind a két film szinkronizálva kerül bemutatásra.

A lengyel filmhétben egy időben vetíti a Vig filmszínház Mikszáth Kálmán regénye nyomán készült „Beszterce ostroma” című magyar filmvígjátékot. A Béke filmszínház pedig már tegnaptól fogva vetíti az „Olomkényér” című csehszlovák filmet, mely a prágai fiatalok történetét beszéli el izgalmas, megkapó jelenetek során.

FÖLD, KENYÉR, SZABADSÁG

★ Részlet Fábrián Sándor Földindulás című regényéből ★

A Fűvészkeret utcán csak úgy tarkállott, feketélt a falusi emberek sokadalma. S ezek majdnem mind Szerdahelyről jöttek. Csak a debreceni földről csapódott hozzájuk néhány tu-
cat ember. Macs, Látókép, s a többi dülöböl jöt-
tek. Az Arany Bika tájékán már többszáz ember
gyülekezett. Pedig a gyűlés ideje még nem
jött el. András mindjárt tervet is csinált, hogy
a dolgot hogyan intézi.

— Laci-bátyám! Én elmegyek a párthoz. Itt
van mindjárt a Piac utcán, aztán a pártügye-
ket is elintézem. Elhozom az új tagok pártiga-
zolványát. Gábor bátyámmal majd eligazodnak
valahogy addig. Még gyűlés előtt itt találkozunk
a nagy Bika bejáratánál.

Kezefogtak az öreggel, meglátszottak a lépé-
pést. András meg jól meghúzta a lépést, hogy
haladósabb legyen az a félóra, ami még hátra
van. Onnan tudta meg, hogy melyik épületben
van a párt központja, hogy az udvaron sok-sok
embert látott mozogni. Egyszer csak dalra fakad-
nak az udvar egyik sarkában, s a dal átragad
az egész udvaron, és a házak tetején is át kihal-
lik a Piac utcára, ahol egyre több ember sétál,
járkál. Legtöbbje a Bika felé húzódik. Kis idő
mulva előkerülnek a vörös zászlók, egy nagy
hatalmas nemzetiszínű zászló. Táblák, feliratok.
Legelső sorban egy nagy táblát emelnek magasra,
András olvassa:

„Föld, kenyér, szabadság!”

Éz jó — jegyezte meg magában. Ahogy tú-
nődött, egyszer csak megpillantott egy hosszú,
hajlított, soványképzű bajuszos férfit. Rajta kis
kusza télikabát. Feltűnt Andrásnak, hogy ez a
fiatalember intézkedik itt, ahogy jobban figyelte
ismerős katonacimboráját fedezte fel benne, aki-
vel együtt szöktek meg.

— Zoltán! Magyar Zoli! — kiáltott rá. Az
megtorpant, nézte.

— András! — Rögtön felismerte. — Szervusz
Bandikám! Te vagy az ugye, Váradi Bandi!

— Én a, ahogy látod életnagyságban. — Hosz-
szan kezetráztak, megcsókolták, megölelték egy-
mást. Zoltán bocsánatot kért, hogy a felvonulást
szerveznie kell.

— No jó, majd találkozunk, csak csináld a
dolgod. András aztán elindult a sokadalom kö-
zött, ott meg egy bútorgyári szaktársával talál-
kozott össze. Nagy kezelés után összeültek ezzel
az emberrel is. Egyszer csak hallatszott a
nagy vezényszóféle.

— Indulhat az eleje, elvtársak. — Magyar
Zoltán kiáltotta el magát. Aztán ott is termelt
a menet elején, mire kiértek a kapun. Fegyvel-
mezett sorokban, kettesével a munkások, köz-
tük sok paraszt is tarkállott, akik a debreceni
földről jövegettek be. András is beállt a sorba
a kedves ismerőse mellé. A dal felharsant:

„Világot megváltó szabadság,
Zászlóját lengeti szél,
Eljének a leninisták
És a nemzetköziség”.

Aztán másikat kezdtek:
„Nem ismerünk ural rangot,
Agas-bogas koronát... stb.”

A menet eleje már fordult be a Bika ár-
kádjai alatt. Jelszavak hangzottak hosszan, han-
gosan. „Földet a parasztnak”, „Föld, kenyér, sza-
badság”, „Vesszen a fasizmus!”, „Eljen a kom-
munisták pártja!” S e jelszavak kiabálása közben
egy hosszú, száraz 40 év körüli férfi érces han-

gon belekiabál a hirtelen támadt csendbe: „Em-
berek, elvtársak! Vissza! Ertitek! Mindent
vissza!” A következő pillanatban a mellette lévő
nagy tagbaszakadt ember úgy nyakonvágta, meg
fenékre rugta a részeg, hosszú embert, hogy az
kibukott a sorból.

— Ide ne gyere, a béled kitaposom, részeg
disznó. Az istenit az anyádnak.

De már a többi is igen mérges lett. Bizony
nem sok kellett volna, hogy elagyabugyalják.

Bent rettenetes nagy zsvaj volt, a teremben
sodorta egymást a nép. Hiszen egy szék sem volt
a teremben. Mindenki állt, vagy topogott, mert
hideg volt, legalább hatfajta dalt énekeltek
szerte-szét bokrokban a jelenlévők. A lépcsőn
egyre tolu fel felé a teméntelen sok ember. Jöt-
tek a vagongyáriak. Majdnem mindnek kokárda
volt a kabátján. Mentek egyenesen a gallériára.
A topogás, hangos kiabálás, csoszogás, danázás
szinte egyszerre elhallgatott. Az emelvényen
megjelent az elnökség. És az mintegy néma
csendet parancsolt. A munkásdalárda szép indu-
lót zendített rá. Úgy hatott ez, mintha valami
csodálatos láthatatlanságból csak úgy besurran-
tak volna ezek a melódiák. Egyszer csak egy kis
alacsony, sötétkabátos, rekedteshangú ember
szava hallatszik. A kommunista párt nevében
üdvözlő Rákosi Mátyást, meg a vele érkező Nagy
Imrét és a többi kommunista vezetőt. A tö-
meg közül is felhangzott: „Eljen Rákosi”,
„Eljen a kommunista párt!” Aztán: „Földet a
parasztnak!” Erre ütemes kiáltás kezdődött.
Akkor a gallérián voltak két kézzel verték a kö-
nyöklöt: „Földet a parasztnak, földet a parasztnak”,
„Földreformot követelünk! Kiosztani az
úri bitangok földjét!”

Zúgott az a borzasztó nagy terem. Váradi
András is kiabálni kezdett a többivel. Olyan, de
olyan szorongás fogta el, hogy ilyet talán még
sohasem érzett. Olyan óriásnak érezte magát,
hogy talán egy várost ki tudott volna fordítani
a sarkából. Onfeledten állt Laci bácsi mellett.
Gábor bácsi fogta a vállát. Hallgatták most már
Rákosi Mátyást. Csak úgy itták minden szavát.
Először a mult rendszert latolgatta: „Huszonöt
év... Huszonöt évig falrahagyott borsó volt, amit
az ellenzék mondott. Ma a függetlenségi frontba
tömörült pártok minden szavukkal és tettükkel
felelősek a nemzet előtt” — mondta, de igen nagy
nyomatékkal Rákosi Mátyás. És végül, amely
legjobban eljutott András agyához: a föld-
reform. Ez igen, hiszen minden vágya az volt,
hogy a faluban az a biztos szó, amelyet jelent
a „földreform”, valóságá váljék.

— „Egy sor párt még mindig nem
mondta meg, hogy mit akar. Pedig a magyar nép
nagyon várja véleményüket.” Itt András közbe-
kiáltott. — De talán még ilyen hangosan és ér-
cesen sohasem — A tisztaközies is, meg a hat-
rongyosiak is ezt várják.

— A földreformot illetőleg a falu népe tudni
akarja — mondta Rákosi — mi lesz a földdel, itt
a tavasz, tudni kívánják, kinek szántanak és vet-
nek. Százszorosan igaz ma, hogy egy jó föld-
reform felér egy honfoglalással... A kommunista
párt lekötötte magát ahhoz, hogy ez év október
31-ig be kell fejeznie a földreformnak.”

András, mikor ezt felfogta agya, minden
fáradtságát elefejtette. Az egész földosztást elter-
vezte hirtelen, hogy hogyan csinálja, ha haza-
megy. — Mi hamarabb megcsináljuk otthon a
földosztást! — kiáltotta az elnökség felé.

Vizsgáznak a hallgatók az Orvostudományi Egyetemen

December 20-án megkezdődtek a félévi vizsgák az Orvostudományi Egyetemen. A hallgatók most adnak számot arról, hogyan használták ki a rendelkezésükre álló időt, tanultak-e eleget, elégséges-e a tudásuk. Már az eddigi vizsgák is azt mutatják, hogy a hallgatók túlnyomó többsége becsületesen tanult, jól felkészült a vizsgákra. Különösen a felső évfolyamok vizsgaeredményei jók. V. évfolyam átlageredménye 4.55, IV.-é 4.41, III.-é 4.15, II.-é 4.11, I.-é 3.95. Az összes eddig letett vizsgák átlaga 4.23.

Sok hallgató vizsgázott jelesre eddig, köztük legtöbben két-három tárgyból is. Például I. éven **Bodnár Borbála, Bodnár Lóránt, Andrási Katalin, Kónya László, Csizmadia Marianna, Maroffka Eszter, Ruzsák Miklós**. II. éven: **Bagdán Lajos, Balási Sándor, Tóth Katalin, Vitális Sándor**. III. éven: **Gergely Mihály, Guba Pál**.

Juhász Nagy Sándor. IV. év: **Be-
regzsázi Gábor, Makai Anikó,
Megyeri József**. V. év: **Csaba Bé-
la**, a DISZ bizottság titkára, **Vass
Katalin, Kelemen János Péter**.
Vannak azonban árnyoldalak is. A szép eredmények nem ho-
mályosíthatják el azt a tényt,
hogy körülbelül negyvenen meg-
buktak, főleg első évesek. Akad-
nak gyenge átlageredmények is.
Például I. év 6-os csoport anató-
mia átlaga 2.68, s a csoportból
ötven buktak meg.

Még a vizsgaidő közepén tar-
tunk az eredmények meg valtoz-
znak, módosulnak. Most a
hallgatókon a sor, hogy a még
hátralévő vizsgákra lelkiismerete-
sen felkészüljenek. Vegyék
igénybe az intézetek, gyakorlat-
vezetők s a jó tanulók segítségét,
hogy minél kevesebben morzso-
lódjanak le és minél többen ér-
jenek el jeles és jó eredménye-
ket.

Juhász Lajos

Klinikai csend

Este hat óra. A fákön tömött a hó és világit a téli este-
ben. Szinte cseng a Nagyerdő a
csendben és hallgatásban. Igazi
téli csend és hóval fedett és fe-
hérrrel szepített.

A fák között töretlen a hó, csak itt-ott szaladnak kanyargós
gyalogutak, kitéposott hóösvé-
nyek. Szabálytalanul és mégis
tele szabállyal, ahogy a fiatalok
szépségkutatni nekilátnak az
erdőnek, a félméteres hónak. Itt-
ott egy fiatal pár feltűnik és az-
tán beleolvadnak az estébe. Ta-
lán fogják is egymás kezét, csor-
dultig teltek, mert a szerelem az
télien is csak szerelem. S a ha-
vas téli este meg pláne szép a
csupa vérpáros fiatalokhoz.

Na, de hagyjuk a fiatalokat
retőzködni és bujdoszkálni. Talán
ők is jobban szeretik, ha csak
a megmozdított alkácfagallyak
dobálnak utánuk fehér hógolyó-
kat. Meg hát mi sem vagyunk
annyira kíváncsiak, hiszen mi is
ismerjük az esti csend varázsát.
A csend varázsát, ami nagyon
szép a fiatalok lelkében, de szép
itt mindenütt a Nagyerdő fái és
bokrai közt, ahogy átöleli ilyen-
kor a fiataloságot, az egyetemet,
a klinikai épületeket.

A téli este csendje szépíti most
a klinikát is. Ezt a kis vá-
rost, amely a maga hírét és ered-
ményeit méltán adja Debrecen
történelméhez, Debrecen híréhez,
nevéhez. A Nagyerdő fái közül
egyszerre bukkann ki az ember elé
a villanyfényes Juhász Nagy Sán-
dor tér és a klinikai bejárata.
Most a tér is havas, s havas a
szobortalapzat is, ahonnan a va-
lahai „geszti bolondot” a mi nor-
mális társadalmi rendünk az őt
megillető helyre tessékeltte. És
nyugodtan állíthatjuk, hogy nél-
küle sem üres a tér, bár egy
méltó szobor nem válna kárára a
klinikai előtti térnek.

A kapun túl mintha egy új vá-
ros kezdődne. Egyenes sugár-
utak futnak szerte a különböző
klinikákhoz. Az utak fölfe fény-
gubát terítenek a villanygökök, s
utak, fák, bokrok olyan szépek
az esti villanyfényben, mintha
csupa hóvirágok lenne minden
leöntve. S nagy nyugalommal,
amely azonban csak látszólagos.

E nagy csendben és nyugalom-
ban az ablakok mögöl sóhajok
osonnak ki, s mint nesztelen tal-
pak futnak az ezüst havon az em-
ber füléhez. Engem mindig meg-
dörmesztett e sok nesztelen só-
haj, ha klinikai előtti jártomban
a fülemhez ütődtek. Talán nem
is hallottam, csak sejtettem a
sóhajokat, mint az élet törvény-
szerűségét, hogy a betegség só-
hajjal és fájjal jár. S ez tör-
vény, mert a sóhaj az emberi lé-
lek tiltakozása valami ellen, ami

send, nagy bársnyos csend
rak fészket a fákra, az utakra,
a klinikai épületekre. S ahogy
állók a nagy bársnyos csend-
ben, sóhajok és szavak emelnek,
amelyek innen szállnak, amelyek
ide szállnak. Sóhajok, amik az
életért, az egészségért esengnek,
s a szavak, amik megint csak az
életért, az egészségért mondanak
köszönetet. S a sóhajok is, meg
a szavak is most itt csendde ol-
vadnak, s leperognak a hóra, a
fákra, az emberek életére.

(bi)

Külföldi látogatók érkeznek a napokban a Debreceni Orvostudományi Egyetemre

A Szovjetunióból **Bjelosztockij**
szovjet szakértő érkezik Magyar-
országra, s meglátogatja a Debreceni
Szemészeti Klinikát is, a látás
élesség, kancsalság, rövidlátás,
orthoptika témakörökbe eső
munkálátok tanulmányozása cél-
jából.

A Magyarországon tartózkodó
osztrák orvos-küldöttség is ellá-
togat Debrecenbe. Megtekin-
tik az

Orvostudományi Egyetem legki-
emelkedőbb intézményeit — köz-
tük az Élettani, Kórélettani, Ana-
tómiai Intézetet, a II. számú Se-
bészeti Klinikát, Gyermekklini-
kát stb. Megtekin-
tik az intézetek
felszerelését, megismerkednek az
ott folyó gyógyító és tudományos
munkával.

I. L.

OROSZORSZÁG LEGRÉGIBB KÖNYVTÁRA

Leningrádban kétnapos tudomá-
nyos konferenciát tartottak
abból az alkalomból, hogy 240 éve
áll fenn a Tudományos Akadémia
könyvtára. Ezt a könyvtárat 1714-
ben alapították, könyvtárolmányá-
na: alapja I. Péter könyvgyűjte-
ménye volt. 1725-ben a Péter-féle
könyvtár teljes egészében átke-
rült az akkor szervezett Tudomá-
nyos Akadémia hatáskörébe.

A Szovjetunió Tudományos
Akadémiájának könyvtára a
Szovjetunió egyik legnagyobb
könyvgyűjteménye. Könyvtárol-
mánya több, mint tízmillió kötet,

rendkívüli értékű, tízezernyi régi
orosz kéziratot kötet.

A Dongó Színpad műsora

Ma délután 5 órakor a
„Dongó Színpad” Nincs zindely a
háztetőn címmel újra megújított
nagyiskerű műsorát. A Dongó Szín-
pad kitűnő együttese szatirikus jele-
netekkel, ötletekkel, fordulatok szá-
mokkal lép megint a közönség elé,
hogy szórakoztasson, neveljen és
hibákat bíráljon. Az előadást a Mű-
soriroda rendezel a városi kultúr-
teremben, a Vörös Hadsereg útja 28.
szám alatt. Jegyek a Műsorirodában
válthatók, elővetelben még vasárnap
10 és 11 óra között.

Régészeti kutatás a tenger alatt

Az Abhaz ASZSZK gagrai ke-
rületében a Bicsvinta-fok terüle-
tén már három éve folyik az oko-
ri lakótelepek feltárása. Az itt
végzett régészeti kutatásokat a
tudományos világ nagy érdeklő-
déssel kíséri. A „Szovjetszkaja
Abhazia” című lap közlése sze-
rint a bicsvintai expedíció a
Szuhami-kerületben, az ókori
Dioszkuria város helyén nemrég
a tenger fenekén végzett régésze-
ti kutatásokat. A kutatást Lav-
rentyij Bahtadze, az ismert búvár
vezette.

Bicsvintánál a mult évben
olyan márvány-féldomborművet
fedeztek fel, amely az időszámí-
tásunk előtti V. század egyedül-
álló régészeti emléke. Ilyen régi
ókori emléket a Szovjetunió terü-
letén eddig még nem találtak. —
Ebben az évben a vizalatti régé-
szeti kutatók rábukantak Diosz-
kuria város várfalainak marad-
ványaira és vártornyára. Jövőre
folytatják a tengeralfati kutatá-
sokat.

